

Debatten van de provincieraadszitting

15 juni 2005

OPENBARE ZITTING

De heer voorzitter

Dames en Heren,
Naar alle waarschijnlijkheid zal er morgen zitting zijn, want om 18 uur is er een plechtigheid in Puyenbroeck.

De heer Stevenheydens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
We hebben gisteren op de centrale commissie vernomen dat er naar alle waarschijnlijkheid morgen zitting zal zijn onder meer ook om Puyenbroeck.
Ik kan begrijpen dat de agenda lang is en dan is er een extra zitting nodig, maar ik heb vandaag in mijn fractie geïnformeerd en niemand heeft zich ingeschreven voor Puyenbroeck omdat het vandaag provincieraad is.
Ik vind toch ook dat de provincieraad zich niet moet aanpassen aan de deputatie, maar de deputatie aan de provincieraad en dat een zitting toch niet om 17 00 uur of 17 15 uur moet beëindigd worden omdat er een receptie is.

De heer voorzitter

We eindigen op een redelijk en een deftig uur, alle omstandigheden in acht genomen.
Zoals u zelf zegt, Mijnheer de Fractie leider, is het bijna uitgesloten om de hele agenda – Puyenbroeck of niet – vandaag af te handelen. Maar het is juist wat u zegt. Men moet zich aanpassen en ik zal zien waar we zijn rond 17 00 uur.

De heer Stevenheydens

Hoe langer we vandaag doorgaan, Mijnheer de voorzitter, des te minder lang dat we moeten doorgaan, want uiteindelijk is het voor de niet-gedeputeerden een extra zitting. Wij moeten dat inpassen in onze werkzaamheden. Voor ons is dat ook onverwacht. Dus als het morgen een zeer lange zitting zal worden, zal dat ook voor veel provincieraadsleden moeilijkheden met zich meebrengen.

De heer voorzitter

Ik betreur met u de vaststelling van wat ik de plechtigheid in Puyenbroeck noem op vandaag. Ik was er niet van op de hoogte en ik ben ook niet iemand die zal wegsnellen daar naartoe, hoe sympathiek ik het ook allemaal vind. Uw opmerking is in feite gegrond. We zullen er rekening mee houden.
In het Frans gezegd: A l'impossible nul n'est tenu.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Een kleine verduidelijking. Het feit dat men gevraagd heeft om om 17 00 uur te stoppen vandaag is niet op verzoek van de deputatie gekomen, maar op verzoek van een aantal leden van de commissie als dusdanig. Ik ben graag bereid om verder te vergaderen vandaag.

DEBATTEN

De heer voorzitter

We zullen zien. Het is goed weer buiten. Laat ons kalm blijven. De zon schijnt. Laat ons een keer zien hoever we geraken, maar we zullen rekening houden met de opmerking van fractieleider Stevenheydens en we nemen akte van het feit dat de deputatie, zoals gewoonlijk, volstrekt onschuldig is. Ze is ook van niets beschuldigd. Alhoewel de schikking om het vandaag om 18 00 uur te doen mij ook niet aanstaat. Ik zeg dat tegen de stoel van de gedeputeerde naast u. Verbergt hij zich onder de bank? Hij is er nog niet.

De heer gedeputeerde De Buck

Hij is helaas niet de gastheer, Mijnheer de Voorzitter.

De heer voorzitter

Wie is de gastheer?

De heer gedeputeerde Verleyen

Ik ben de gastheer, Mijnheer de Voorzitter.

Gelach

De heer voorzitter

Ah, mijnheer Verleyen. Kijk, Mijnheer Stevenheydens, u hebt een schuldige.

De heer Stevenheydens

Wijs hem maar terecht, Mijnheer de Voorzitter. Het is iemand van uw partij.

Gelach

De heer voorzitter

Ten eerste heeft de voorzitter overtuigingen, maar staat hier boven de partijen of althans er buiten. Ten tweede wijs ik hem niet terecht, ik wijs hem met de vinger. Als we zo verder doen, zitten we hier morgenavond nog. Ik heb dus snel enkele mededelingen. Straks zal de firma die de nieuwe introductiemontage van het bestuur maakt in de raad een beetje filmen. LiveMedia heet deze firma. Zij zullen door de dienst Communicatie worden opgevangen en wegwijs gemaakt worden in de raad. Zorg dat alles in orde is.

U hebt de brief nog eens op uw tafel liggen waarin, op initiatief van het bureau, de voorzitter u heeft uitgenodigd voor de Verenigde Commissies, op 28 juni, een dinsdagavond, hier in de zaal om 18 00 uur. Gisterenavond was er een bijeenkomst van de conferentie van de voorzitters van de provincieraden in Leuven. Ik heb daar ook nog eens afgesproken in dat verband. Er is veel over het ontwerpdecreet gesproken. De directeur van de VVP, de heer Raymond Van Loock, zal een consistente, maar niet te lange inleiding houden, maar toch ongeveer 45 minuten. Hij zal veel documenten meebrengen, zo heeft hij beloofd. De tijdsordering schijnt zo te zijn dat de Vlaamse regering vóór het reces nog zou beslissen over de definitieve tekst die het Vlaams parlement in de vroege herfst zou stemmen. Dat is voorlopig wat ik daarover weet.

Aangenamer is het werkbezoek van de raad aan de stad Ninove op 1 juli. Er zijn al veel inschrijvingen. Ik nodig uit dat u dat vandaag zoveel mogelijk zou afsluiten zodat we weten hoe het zit. Ik wijs er terzijde op dat zowel voor de Verenigde Commissies als voor het werkbezoek het register van de presentiegelden ter ondertekening zal voorliggen, zoals het de traditie is.

Er komt een gezamenlijke eerste en achtste commissie over de mobiliteitsproblematiek die we hebben bepaald, in overleg met zoveel mogelijk mensen, op dinsdag 6 september om 17 30 uur. We hadden die beslissing al genomen voor we gisteren, hoffelijkheidshalve, ingelicht werden door de fractieleider van het Vlaams Belang van een klacht nopens het punt 11 van de agenda van de provincieraad van april, waarvan akte. Maar er is dus een vergadering op dinsdag 6 september 2005 om 17 30 uur.

Dames en Heren Collega's, in de centrale commissie, gisteren, is gebleken dat de punten 36 en 37 wellicht aanleiding zullen geven tot een aantal kiesverrichtingen. Ik heb ondertussen al een lijst gekregen van Groen! Ik stel voor dat de raad de volgende werkwijze zou aanvaarden, want we moeten weten hoe we het morgen moeten doen. Luister nog even goed. Ik zou graag hebben dat de meerderheidsfracties - afzonderlijk zal het wel niet zijn, het zal wellicht een meerderheidsvoorstel zijn van de drie fractieleiders en de drie fracties – mij de lijst zouden bezorgen van de kandidaten die zij voorstellen op de punten die ik genoemd heb en die dus aanleiding hebben gegeven tot een bespreking gisteren in de centrale commissie. Ik stel voor dat de oppositiegroepen die gebeurlijk zouden kandidatenlijsten neerleggen – ik zet hen daar niet toe aan, maar het is niet alleen hun strikt, maar ook hun goed recht – mij dat ook tegen het einde van deze zitting bezorgen. Ik vraag de raad oorlof om te kunnen beslissen dat ik op het einde van deze vergadering, op welk uur dan ook, de kandidatenlijsten als afgesloten beschouw om onze medewerkers toe te laten de verkiezing van morgen voor te bereiden. Stemt de raad daarmee in? De raad stemt daarmee in.

De heer Stevenheydens

Had u ook iets gezegd over de wijze van stemmen, Mijnheer de Voorzitter?

De heer voorzitter

Ik heb nog niets gezegd over de wijze van stemmen. De stemming zal democratisch en krachtens de teksten geschieden. Dat is nogal duidelijk. Maar we moeten juist zien hoe we het zullen doen. Ik wil eerst eens zien hoe het staat met de kandidatenlijsten. Ik heb al een lijst van Groen!

We moeten die lijsten staande de zitting hebben ten laatste op het einde van de zitting.

Goed?

Dan versta ik dat de raad mij toestaat om de kandidatenlijsten als afgesloten te beschouwen als ik de zitting van vandaag afhamer en schors tot morgen.

Mijnheer de Eerste Gedeputeerde, verontschuldigd mij, maar ik moest dat toch even duidelijk regelen zodat er geen misverstand is. De kandidaturen die vanavond gemaild worden of morgenvroeg worden ingediend worden door de raad als niet meer ontvankelijk beschouwd, gelet op de werkwijze om het te kunnen voorbereiden.

Zo verbleven?

Zo zal geschieden.

PUNT 1

MOGELIJKHEID TOT VRAAGSTELLING: VRAAG VAN DE HEER T. VEYS OM DE MOGELIJKHEID TE VOORZIEN TOT HET VERWIJZEN VANUIT DE PROVINCIALE WEBSITE NAAR DE EIGEN PERSOONLIJKE WEBPAGINA VAN PROVINCIERAADSLEDEN

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De feiten hebben enerzijds mijn mondelinge vraag ingehaald, maar over de procedure hoe het uiteindelijk tot stand gekomen is, blijf ik nog altijd met een aantal vragen zitten die ook initieel in deze mondelinge vraag zijn vervat.

DEBATTEN

Op vrijdag 15 oktober 2004 stelde ik de vraag aan de Griffie van het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen om de verwijzing naar mijn persoonlijke bescheiden webpagina toe te voegen aan de persoonlijke gegevens die omtrent alle collega's hier in de raad worden vermeld op de toen nog oude webpagina van de provincie Oost-Vlaanderen. Deze vraag sproot voort uit het feit dat ik kon vaststellen dat gedeputeerde Marc De Buck reeds gebruik maakte van deze mogelijkheid. Ik was een beetje verwonderd dat aan geen enkele collega hier ooit de vraag is gesteld geweest om op deze mogelijkheid in te gaan. Blijkbaar is webmeester De Buck daar meer bedreven in om zulke verwijzingen toe te voegen.

In ieder geval kreeg ik tot mijn verwondering geen antwoord op mijn op 15 oktober gestelde vraag. Anders ben ik nochtans heel goed en snel bediend door de Griffie. Ik heb toen op 18 november de vraag herhaald ten aanzien van de verantwoordelijke gedeputeerde, in zoverre dat dit behorend tot het luik communicatie beschouwd wordt. Ook toen bleef een antwoord uit in de zitting van 18 november. Wij zijn nu 15 juni en toevallig kregen wij begin juni van de Griffie de vraag om onze gegevens na te kijken en ook de vraag om een vermelding op te nemen. Mijn initiële vraag blijft dan ook behouden: waarom werd getalmd met het antwoorden op mijn vraag? Waarom moet dat bijna zes maanden of langer duren eer men op zo een eenvoudige vraag antwoord geeft? Tot op heden – en ik ben het nog vlug even nagegaan – zijn enkel gedeputeerde De Buck en ik de enigen die ingaan op die mogelijkheid. Een aantal collega's – en niet alleen van mijn eigen fractie – beschikken nochtans over een eigen webpagina, tenzij ze beschaamd zijn om die ook via de provincie aan te bieden.

In ieder geval zou ik positief willen eindigen. Ik denk dat het ook mee kan helpen in het beeld van de provincie Oost-Vlaanderen. Dus ik dank alvast dat ingegaan werd op mijn suggestie maar ik blijf bij mijn vraag waarom het zes maanden moet duren. Men moet niet zeggen: "Het heeft zolang geduurd, want we hebben gewacht op het nieuwe ontwerp van webpagina." Ik ken een beetje van webpagina's. Een dergelijke grote technische ingreep heeft dat niet gevegd. Dank u.

Mevrouw gedeputeerde Van Cauter

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik denk dat de collega zijn vraag zelf beantwoord heeft. Inmiddels is er voorzien in de mogelijkheid om de link te leggen. Vandaag kan dat door een eenvoudige vraag aan de Griffie, hetgeen niet het geval was op het ogenblik dat u die vraag heeft gesteld aan de Griffie.
Het is niet zo dat wij nu vlug-vlug, teneinde tegemoet te komen of teneinde een positief antwoord te kunnen geven op uw vraag, één en ander zijn gaan regulariseren. Het is een beslissing geweest van de deputatie in de maand november van vorig jaar, ter gelegenheid van de redesign van de website, om te voorzien in deze mogelijkheid voor alle raadsleden op een gelijke basis. Wij zijn daar ook, denk ik, in geslaagd en de eerste voorbeelden zijn zichtbaar.
Dank u.

VRAAG VAN DE HEER T. VEYS OVER DE "HEROPELVINGSZONES"

De heer Veyts

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Op zaterdag 7 mei 2005 stond in een aantal Vlaamse kranten dat volgens de winkeliersorganisatie VDV - de organisatie van zelfstandige voedingswinkels - er dit jaar zo een 500 zelfstandige buurtwinkels zullen verdwijnen. Niet alleen de kleine kruidenier, maar ook tal van andere vertrouwde kleinhandelszaken verdwijnen daarmee uit het straatbeeld.
Vooral een grootstad als Gent kent dit fenomeen, maar ik denk ook dat kleinere steden en gemeenten hiermee te kampen hebben. In Gent bijvoorbeeld zijn er bepaalde wijken waar met het verdwijnen van vele zelfstandigen ook de sociale contacten opdrogen die met de aanwezigheid van deze kleinhandelszaken gepaard gingen. Er blijkt hierbij sprake te zijn van een vicieuze cirkel. Mensen trekken weg uit bepaalde wijken omdat zij zich vervreemd voelen en niet meer terecht kunnen bij de lokale middenstand.

Op hun beurt trekken de lokale middenstanders weg onder meer omdat zij geen klanten meer hebben. Daarom meen ik dat er nood is aan een systeem van activeringspolitiek die dan bij uitstek kan gevoerd worden door een zogenaamde formule van 'heroplevingszones', het voorbeeld van het "zones franchises"-beleid in Frankrijk, voor de heropleving van een aantal achtergestelde Gentse wijken om zo ondernemers en kleine bedrijven aan te trekken die dankzij een aantal gunstige voorwaarden in deze wijken willen investeren en de middenstand doen heropleven.

De financiering van deze heroplevingszones dient logischerwijze te gebeuren door de Vlaamse overheid en in mindere mate door de stad zelf, maar ik meen toch ook dat de provincie Oost-Vlaanderen haar steentje kan bijdragen door een systeem in het leven te roepen waarbij zelfstandigen en kleine ondernemers die zich in een dergelijke 'heroplevingszone' vestigen kunnen rekenen op een aantal fiscale voordelen en andere steunmaatregelen.

Ook dient de provincie er bij de hogere overheid voor te pleiten dat startende bedrijven en handelaars die zich in deze 'heroplevingszones' vestigen kunnen rekenen op kortingen op de sociale werkgeversbijdragen. Wie een woning koopt in een probleemwijk zou moeten kunnen genieten van bepaalde voordelen, zoals een vrijstelling of een vermindering van de onroerende voorheffing en bijzondere renovatiepremies.

De provincie kan, meen ik, binnen haar wettelijke bevoegdheden een beleid voeren dat het Gentse en het Vlaamse karakter van de probleemwijken versterkt.

Ik had dan ook graag vernomen:

- staat het provinciebestuur achter het systeem van dergelijke "heroplevingszones"?

Zo neen, waarom niet?

- is het provinciebestuur eventueel bereid om bij de hogere overheid te pleiten voor een actief beleid omtrent deze problematiek?

Zo neen, waarom niet?

- is het provinciebestuur bereid om zelf te voorzien in een aantal maatregelen die deze problematiek ten goede komen?

Zo ja, welke? Welke heeft het reeds? Welke is het van plan in te voeren? Zo neen, waarom niet.

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Er zijn meerdere artikelen verschenen dan dat op 7 mei. Er waren er ook op 6 mei. En de actualiteit is zeer vluchtig. De meest recente artikelen over deze problematiek geven aan dat de daling van het aantal buurtwinkels stopgezet is. Er is zelfs op sommige momenten een kleine opwaardering van sommige buurtwinkels.

De problematiek 'heroplevingszones' is een typisch Franse aanpak, want dat heeft een ruimere doelstelling dan het behouden en bevorderen van de lokale middenstand en de lokale buurtwinkels. Het gaat hem over inspanningen die men levert in Frankrijk, vooral rond de grote steden, om achtergestelde buurten te laten herleven. Er bestaan bij ons ook dergelijke initiatieven. Maar we kunnen als provincie niet alles doen. We hebben maar een klein budget. Wij vergaderen maar één tot twee keer per maand in plenaire zitting. De Vlaamse raad doet dat elke week een dag. We zijn bijna aan datzelfde ritme. Dat kan misschien nog komen. Maar ons budget is een beetje kleiner. Het is maar een kleine 8 000 000 000 BEF. De Vlaamse overheid heeft andere mogelijkheden.

Wij hebben dus als provincie een aanvullend beleid. Ik verwijs trouwens wat we met EROV doen rond de detailhandel: wat studiemateriaal verzamelen, informatie verzamelen, aan informatiedoorstroming doen. Dus eigenlijk is het niet vergelijkbaar met wat u aanhaalt.

En het is eigenlijk vrij gemakkelijk: wij kunnen rond vele krantenartikelen telkens een aantal vragen stellen in de raad - ik geef maar een suggestie - aan de 82 andere raadsleden. Het is dus zeer gemakkelijk om vragen te stellen. Men neme een krantenartikel en men stelle vragen aan de deputatie. Het is dus een perfecte manier om aan bod te komen in deze provincieraad.

Maar uw vragen zijn in die zin wel pertinent: wij doen niets met de provincie.

Wij gaan dat probleem niet volledig oplossen. De problematiek van het verdwijnen van buurtwinkels is trouwens een heel complex probleem. Het heeft te maken met het consumptiepatroon van de mensen. Mensen winkelen op een andere manier en de vergelijking met Frankrijk gaat niet helemaal op.

Maar ik verwijs nog naar een aantal initiatieven.

In Vlaanderen gebeurt wel één en ander. En ik probeer rekening te houden met artikel 52 van het reglement en dus beknopt te zijn.

DEBATTEN

Er is ten eerste het Mercuriusproject. De doelstelling was lokale besturen stimuleren om een toekomstvisie te ontwikkelen, om dat handelsapparaat te doen heropleven of minstens in stand te houden. Wij hebben daar mee met de provincie op ingespeeld, bijvoorbeeld met ons project Groot Vleeshuis. Een project dat niet alleen staat, waarmee we 35 kleinere producenten van streekproducten en een paar grote een permanente vitrine geven. We hebben dat in overleg gedaan met het handelsapparaat dat reeds bestond in de omgeving. Dus we hebben daar goed op ingespeeld. Er zijn in Vlaanderen 38 projecten erkend geweest, waarvan vijf in Oost-Vlaanderen. Ik ga ze u niet allemaal in detail geven, maar toch Eeklo, Gent, Oudenaarde, Ronse, Wetteren. Toevallig ook gemeenten die zelf eigen initiatieven in de loop der jaren ontwikkeld hebben. We hebben dat op een andere gelegenheid al kunnen geven.

Ten tweede zijn er initiatieven als centrummanagement en winkelstratenbeheer geweest in Gent en Sint-Niklaas.

Ten derde zijn er ook drie initiatieven rond bovenwinkelwonen en gevelrenovatie waar we het in deze raad reeds over gehad hebben en waar we meteen ook een studiedag over georganiseerd hebben om het initiatief en de mogelijkheden die er bestaan op lokaal vlak – en daar waren we perfect in onze rol als provincie – bekend te maken aan de andere gemeenten in Oost-Vlaanderen die nog geen initiatieven genomen hadden.

Ten vierde hebben wij het handelspandenfonds zoals Ronse dat gedaan heeft. Een schitterend initiatief in een gemeente die eigen problemen heeft, kleinschalig gebleven is omdat ze niet mocht fuseren omdat we anders – en dat zal u bijzonder interesseren – de faciliteiten zouden uitgebreid hebben, waar we recentelijk met de deputatie en de gouverneur trouwens een interessant bezoek aan gebracht hebben om devisu vast te stellen wat de problemen daar zijn. We hebben inderdaad echt gezien dat men rond die middenstand, rond dat winkelgebeuren in die stad toch één en ander gerealiseerd heeft. Wij zeggen dat graag. Het is één van de voorbeelden die we ook doorgeven aan andere gemeenten.

Ten vijfde is er een initiatief van de stad Gent dat zal starten met een vestigingssubsidie die eigenlijk een beetje in de richting gaat van wat u zegt. Maar de stad Gent kent ook een andere problematiek dan kleine gemeenten, heeft andere mogelijkheden. Daar zal trouwens nog bijkomen dat er ook een subsidie gegeven wordt voor de verfraaiing van handelspanden. Het is dus echt iets voor de gemeenten, denk ik. Voor gemeenten en steden die met de lokale gevoeligheden en lokale problematiek echt rekening kunnen houden. Onze rol is de initiatieven die bestaan bekend te maken, te stimuleren, er studies rond te organiseren, bijvoorbeeld via EROV, wat we doen.

Wat u daarnet gezegd hebt over premies geven rond wonen en aankopen: eigenlijk bestaat dat. Er bestaat één en ander rond afbakening van gevoelige zones en mindergevoelige zones. Er zijn vandaag ook diverse maatregelen getroffen, ook door de federale overheid, op vlak van investeringen, door ze al dan niet het op een vlottere manier fiscaal aftrekbaar te stellen.

Geresumeerd.

Onze rol is, denk ik, een suppletieve rol: het opbouwen van kennis met betrekking tot de problematiek. Ik verwijs naar de studies van EROV rond detailhandel. Het is daarbij niet alleen kennis vergaren, maar die kennis ook beschikbaar stellen aan anderen via onder meer studiedagen en dergelijke.

Wij hebben een heel specifiek project met EROV in het Meetjesland in het kader van het 5b-gebied waar we, denk ik, op een verantwoorde manier overheidsmiddelen zowel van Europa, Vlaanderen als de provincie inzetten rond een project winkelmanagement.

Tot slot – en u hebt er ook naar verwezen – verwijs ik naar wat we gedaan hebben in het Groot Vleeshuis.

Dank u.

VRAAG VAN DE HEER P. HERTOOG OVER HET ONTWERPREGLEMENT OP DE BRANDVEILIGHEID

De heer Hertog

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In het aprilnummer van het tijdschrift Kruu van de Vlaamse Federatie van Jeugdhuizen en Jongeren centra stond een artikel dat handelt over "een Oost-Vlaams ontwerpreglement op de brandveiligheid". Een ontwerpreglement dat – zo blijkt als ik wat navraag verricht – nogal wat opwindend veroorzaakt.

In het artikel lees ik dat dit ontwerpreglement, dat al geruime tijd bestaat en al in een aantal brandweergebieden wordt toegepast, onder meer een maximale bezetting van één persoon per vierkante meter voorziet voor fuiven.

Dit is veel minder dan in andere provincies het geval is. Limburg bijvoorbeeld, toch de rock- en popprovincie par excellence – voorziet in het huidige reglement nog drie personen per vierkante meter. Dit cijfer is ook redelijk onrealistisch voor wie vertrouwd is met jongerenfuiven. Spijtig genoeg kom ik niet meer zo vaak op fuiven als vroeger, maar ik herinner mij toch vanuit een zeer ver verleden dat een fuif pas echt geslaagd is wanneer de muziek loeihard staat natuurlijk, maar ook wanneer de zwetende lijven zo dicht bij elkaar staan dat het overtollige testosteron via lichamelijk contact kan doorgegeven worden...

De heer voorzitter

Tracht binnen de perken van uw lyrische vlucht te blijven, alstublieft.

De heer Hertog

Dit zeer belangrijk maatschappelijk jeugdverschijnsel – het doorgeven van de hormonen – wordt een pak moeilijker wanneer er door de norm van één persoon per vierkante meter een soort hygiënische schutskring wordt gecreëerd rond elk individu. Ik krijg dus sterk de indruk dat het voorstel van één persoon per vierkante meter niet echt naar voor werd geschoven door mensen die vaak op fuiven komen, maar eerder door mensen die men eerder terugvindt op walking diners en recepties, enz. Gelegenheden waar ik spijtig genoeg wel steeds vaker vertoef en waar de parameter van één persoon per vierkante meter toch ook regelmatig wordt overschreden.

Er stellen zich nog een aantal andere problemen met dergelijke normering.

Zo wordt het voor talrijke jongerenorganisaties, die steeds vaker fuifzalen moeten huren op de privé-markt onmogelijk om nog een centje bij te verdienen aan zo een fuif. Immers, de DJ blijft even duur, de reclame blijft evenveel kosten, de zaal blijft evenveel kosten, SABAM blijft evenveel kosten, maar de opbrengsten worden herleid tot de helft of tot een derde van wat het vroeger was.

Voor alle duidelijkheid: ik ben helemaal niet tegen zo een provinciaal reglement op de brandveiligheid. Een zekere eenvormigheid is zeker niet slecht en dan weet iedereen ongeveer wat de richting is die we moeten uitgaan. Maar ik denk toch dat er rekening moet gehouden worden met verschillende omstandigheden. Zo wordt er in het ontwerpreglement – en opnieuw, dit is op basis van het artikel – geen onderscheid gemaakt tussen zalen waarin stoelen en zetels en tafels staan, enz. en zalen waarin niets staat, terwijl dat voor het ruimtegebruik en voor de veiligheid toch essentieel een verschil is.

Ik weet ook wel dat zo een ontwerpreglement niet dwingend, maar eerder richtinggevend is en dat de verschillende gemeenten hun eigen klemtonen kunnen leggen. Maar een te streng provinciaal reglement geeft aan lokale bestuurders en brandweercommandanten natuurlijk wel het uitgelezen excuus om tegen jongeren te zeggen: "Sorry, Jongens en Meisjes, het gaat niet. Het mag niet van de provincie."

Liever zag ik dus een algemeen en niet te streng provinciaal kader waarbinnen de gemeenten zelf moeten kiezen of ze strenger zijn dan het kader of niet. En dat we dus de verantwoordelijkheid om strenger te zijn niet bij de provincie leggen, maar bij de gemeenten.

Vandaar dat ik enkele vragen had voor de gouverneur. Kan de gouverneur mij vertellen:

- wat precies het statuut is van dit ontwerpreglement, hoe dit precies tot stand is gekomen en wat de uiteindelijke bedoeling hiervan is?
- hoe men tot een dergelijke normering van één persoon per vierkante meter komt? Is hij bereid om eventuele stappen te zetten zodat in het reglement toch een onderscheid zou kunnen gemaakt worden tussen verschillende evenementen en zalen? Een fuif in een jeugdhuis is niet hetzelfde als een fuif in Flanders Expo;
- of dit reglement tot stand komt met de medewerking van ervaringsdeskundigen, bijvoorbeeld de Oost-Vlaamse Jeugdraad? Zo neen, of hij bereid is ook hier stappen te zetten om hen alsnog bij een dergelijke bespreking te betrekken?

Dank u.

De heer voorzitter

Wie gaat antwoorden? Mijnheer de Gouverneur? Gedeputeerde Van Der Meiren?
De oudste eerst misschien.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Dit is een bijzonder trieste eer, natuurlijk. Men moet daar niets speciaals voor doen, alleen blijven ademen.

Ik zal proberen heel kort te antwoorden. Misschien kan de gouverneur, voor zover nodig, nog aanvullen omdat uiteindelijk in de vraagstelling van de collega er ook al een stuk antwoord zit en er een stuk vraagstelling is bijgekomen waarvan ik geen weet had.

In overleg met de gouverneur kan ik u het volgende meedelen.

Dit modelreglement – en u hebt al zelf voldoende aangeduid waarover het gaat – voor publiekstoegankelijke instellingen, meer specifiek hier wat ons aanbelangt voor jeugdhuizen en door jeugdverenigingen georganiseerde fuiven.

Wij gaan met zijn allen akkoord dat er zich inderdaad een probleem stelt naar veiligheid en beveiliging.

Dat is ook de reden waarom in de schoot van het Provinciaal Coördinatiecomité voor Hulpverleningszones, waarin de voorzitters van de Beheerscomités en de Technische Commissies van de zes Oost-Vlaamse hulpverleningszones zitten, overigens op aandringen van zeer veel gemeentebesturen en van gemeentelijke brandweerdiensten, het modelreglement, waarvan sprake, is tot stand gekomen.

Dus het is niet zomaar plots uit de lucht komen dwarrelen.

Overigens, onverminderd de wet van 30 juli 1979 betreffende de preventie van brand en ontploffing en natuurlijk de verplichte verzekering wat betreft de burgerrechtelijke aansprakelijkheid in dergelijke gevallen, achtte men het, met natuurlijk in het achterhoofd enkele zware branden met dramatische afloop zowel in België als in Nederland, terecht noodzakelijk aanvullende vereisten voor brandpreventie met betrekking tot publiek toegankelijke inrichtingen op te leggen.

De enige bezorgdheid die daarbij natuurlijk voorop staat is de veiligheid van de bezoekers van dergelijke inrichtingen, maar evenzeer de beveiliging van de organisatoren en de exploitanten om hen bewust te maken van de risico's die zij uiteindelijk lopen en de verantwoordelijkheid die zij in deze uiteindelijk lopen. Pas wanneer er, wat God moge verhoeden, ooit iets dramatisch gebeurt, gaan alle mogelijke paraplu's open en pas dan worden de verantwoordelijkheden liefst van de één naar de ander doorgeschoven.

Dit modelreglement heeft uiteraard niet de pretentie om afbreuk te doen aan de gemeentelijke autonomie en dus de gemeentelijke beslissingsbevoegdheid. Het zijn uiteindelijk de diverse gemeenteraden die al dan niet dit reglement, een bijgestuurd of een aangepast reglement, zullen aannemen en de inhoud ervan zullen bepalen.

In het kader van de goede werking van de hulpverleningszones is het natuurlijk wenselijk dat er enige eenvormigheid in de materie zou kunnen aanwezig zijn.

Wij weten ook dat intussen in middens van jeugdverenigingen dit nogal tot wat discussie, wat verwarring heeft aanleiding gegeven. Daarom zal overigens mede op initiatief van de gouverneur een overleg worden georganiseerd tussen de vertegenwoordigers van de Provinciale Jeugdraad en specialisten inzake brandpreventie, wat moet toelaten nu te evalueren wat voorligt, mede met de inbreng vanuit de Jeugdraad en daarenboven met in het achterhoofd de zekerheid dat er permanent moet worden geëvalueerd en bijgestuurd waar nodig, nuttig of noodzakelijk.

Dank u.

De heer voorzitter

Gaat de gouverneur nog aanvullen?

Mijnheer de Gedeputeerde, de gouverneur zegt, buiten de micro, maar duidelijk hoorbaar, dat u een perfect antwoord gegeven hebt.

Mijnheer Hertog, u mag enkel een aanvullende vraag stellen.

De heer Hertog

Ik vroeg mij af of het toch niet een klein beetje een halve interpellatie was geworden en ik dus ook een klein beetje repliek mag geven.

De heer voorzitter

Neen, Mijnheer Hertog.
Aanvullende vraag, artikel 55 van het reglement.

De heer Hertog

Echt aanvullende vragen heb ik niet. Ik ben zeer tevreden dat de gouverneur de stappen zal zetten naar de Jeugdraad.

Ik wil er toch op wijzen dat de belangrijke branden waar naar verwezen werd, en die in het verleden al inderdaad gebeurd zijn, bijna steeds volwassenenorganisaties waren en geen jeugdorganisaties.

VRAAG VAN DE HEER M. JORIS OVER DE QUOTA VOOR EXOTEN**De heer Joris**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Iedereen zit zich af te vragen: wat zijn exoten nu? Welke mensen bedoelt hij? Helaas, ik moet u teleurstellen. Het gaat over bomen.

In sommige Vlaamse domeinbossen worden vele gezonde bomen, zogenaamde exoten, zoals de Amerikaanse eik, die hier niet inheems zijn, op bevel van de overheid vernietigd. Zij zijn ongewenst omdat ze niet autochtoon zijn, en dus worden ze ofwel omgehakt, ofwel geringd zodat ze langzaam afsterven. Dit leidt bij het publiek tot veel ongenoegen en ergernis, want men ziet daar mooie gezonde bomen in een overheidsdomein, schijnbaar zinloos verdorren en afsterven. Men weet niet waarom dat precies is. Dit gebeurt onder meer in het Heverleebos, in het Meerdaalwoud, in het Mastenbos in Kapellen en het Wijnendalebos in Torhout. Allemaal buiten onze provincie, maar men kan vermoeden dat dezelfde beleidslijnen ook hier gevolgd worden.

Volgens de beheersvisie inzake domeinbossen moet namelijk 80 % van de boompopulatie inheems en standplaatsgeschikt zijn. Dat komt niet uit het 70-puntenplan, maar uit een beheersvisie. Dit leidt ertoe dat niet autochtone bomen, afhankelijk van de visie van de domeinbeheerder, worden gekapt of geringd. Niet overgeplant, maar gedood dus.

Er is dus een soort migrantenquotum, maar dan voor bomen. Zelfs Hilde Crevits van een gematigde partij als de CD&V zei hierover dat het beleid inzake niet-autochtone bomen genuanceerder zou moeten zijn en zich zou moeten beperken tot het bestrijden van invasieve exoten, zijnde boom- of plantensoorten die woekeren en die bij gebrek aan natuurlijke vijanden zich enorm verspreiden, ecosystemen of habitats ontwrichten en bedreigend zijn voor inheemse boomsoorten.

Dan is natuurlijk zo een beleid van omhakken of ringen rationeel te verantwoorden. Maar men geeft de indruk dat er soms op irrationele basis aan zo een etnische zuivering bij bomen wordt gedaan.

Mijn concrete vragen zijn:

- wordt er in de provinciale domeinen van onze provincie ook zo een beleid van "Eigen Boom Eerst" toegepast? Worden allochtone boomsoorten geringd of omgehakt?
- heeft men hier ook die beleidsvisie dat 80 % van de boompopulatie inheems moet zijn? Worden er andere quota gehanteerd?

Als dat zo is, hoeveel exotische bomen al dan niet van invasieve soorten werden de voorbije jaren desgevallend gekapt of geringd?

Dank u.

Mevrouw gedeputeerde Van Cauter

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik denk dat de collega uitgaat van een verkeerde premisse, alsof dat het afhankelijk zou zijn van de domeinbeheerder of de exoten al dan niet worden gekapt. Dat is onjuist.

DEBATTEN

Een en ander is immers wettelijk geregeld. Ik verwijs daartoe naar het bosdecreet van 13 juni 1990, dat stelt dat de Vlaamse regering bij middel van een uitvoeringsbesluit zal bepalen welke de criteria zijn voor duurzaam bosbeheer enerzijds en dat zij ook zal bepalen voor welke domeinen of welke regio's deze criteria dwingend zullen worden toegepast.

Inmiddels is er op 27 juni 2003 een besluit gekomen van de Vlaamse regering. Dit besluit bepaalt in artikel 3 dat het beheer van openbare bossen en van de bossen gelegen in het VEN moet gebeuren met naleving van de criteria voor duurzaam bosbeheer.

Nu stelt zich de vraag welke deze criteria zijn. Dat kan men terugvinden in artikel 2. Eén van die criteria is dat men onder meer op termijn moet streven naar 80 % inheemse standplaats geschikte soorten.

Heeft men dat zomaar bepaald?

Neen, men heeft daar een bepaald doel willen bereiken, namelijk de ecologische functie van het bos gaan verhogen om twee redenen:

1. omdat men vaststelt dat een aantal exotische soorten nogal agressief kunnen zijn en de inheemse soorten overwoekeren;
2. men stelt vast dat wanneer men die exoten hier, niet in hun eigen milieu, laat groeien als waard- of voedselplant voor de soorten eigenlijk van geringere waarde zijn.

Ik meen mij te herinneren dat ter gelegenheid van het begrotingsdebat, Collega, het precies ook uw fractie was die gepleit heeft om zorg te dragen voor de soorten. Ik denk dat de Vlaamse regering dit op een zeer degelijke manier heeft gedaan.

Als wij dit reglement bekijken, zien wij ook dat dit in de praktijk niet alleen letter is, maar ook realiteit. Als we naar de zomereik kijken, een streekeigen boom, zien we dat daar om en op die boom meer dan 1 000 soorten genereren. Wanneer we dan gaan kijken naar een Amerikaanse eik in ons milieu, tellen we er maar een 100-tal soorten. Reden waarom men inderdaad terecht geopteerd heeft om deze criteria van duurzaam bosbeheer op wettelijke basis te gaan verplichtend maken. Het is dan ook logisch dat wij als overheid deze dwingende bepaling naleven en nastreven.

Daarbij leggen wij – en dat was dan de bezorgdheid van de collega van de CD&V – de nadruk op de invasieve soorten. Dan hebben we het in onze provincie meer bepaald over Amerikaanse vogelkers, ons wel bekend.

Er is inderdaad aan wat verdelging gedaan in Wachtebeke en ook in Wetteren in Den Blakken. En af en toe gebeurt het, met het oog op het naleven van deze criteria van duurzaam bosbeheer, dat ook een andere boom sneuvelt. Maar dat is in zeer geringe mate. Het is al gebeurd dat een Amerikaanse eik is geveld, maar dit is zeker de uitzondering en niet de regel. De bestrijding van Amerikaanse vogelkers wordt inderdaad op een intensieve wijze nagestreefd overeenkomstig het decreet.

Dank u.

VRAAG VAN DE HEER F. DE VILDER OVER DE WIJK CALLEMANSPUTTE TE ZELZATE

De heer De Vilder

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het is niet de eerste keer dat ik in deze provincieraad de aandacht vraag voor de bewoners van de, vrees ik, vergeten wijk Callemansputte te Zelzate.

Bij een bezoek aan de wijk enige weken geleden trof ik ontgoochelde en zich bedrogen voelende bewoners aan. Hun wijk, een wijk van de gemeente Zelzate, is ondertussen afgesloten van de gemeente zelf. Er is enkel nog een bovengrondse fietsverbinding. Een eens zo florisserende bloemenzaak staat er verweesd en verlaten bij. Noodgedwongen hebben die mensen hun levenswerk, een alom in de omgeving geprezen en drukbezochte bloemenzaak, moeten stopzetten.

De wijk is, zoals reeds gezegd, totaal afgesloten van de moedergemeente. De mensen leven er in grote onzekerheid. Wat zal er met de wijk gebeuren? Wat zal er gebeuren met hun woningen? Worden ze nu onteigend of niet? Hoe zal de waarde van hun woningen en bedrijfjes ingeschat worden? Gaat men bijvoorbeeld bij de bloemenzaak rekening houden met de omzet van enkele jaren geleden, of met nu, nu de zaak noodgedwongen gesloten is?

U begrijpt, Beste Collega's, onzekerheid troef. Maar ook ontgoocheling, want ondanks vele verklaringen en van sommigen beloftes tasten zij nog steeds in grote onzekerheid. Het gerucht dat nu verspreid wordt is dat de onteigening zou geregeld zijn en dat het wachten is op publicatie in het Belgisch Staatsblad.

Graag had ik dan ook antwoord gekregen op volgende vragen die in de wijk heersen:

- wordt deze wijk nu onteigend of niet?
- wie zal de nu al aanwezige bedrijfsschade vergoeden of komt er ooit een vergoeding voor?
- op welke wijze zal bij een eventuele onteigening de onteigeningsvergoeding berekend worden, namelijk voor of na het totaal afsluiten en onleefbaar maken van de wijk?
- wanneer krijgen de mensen eindelijk eens zekerheid over de toekomst van de verdere bewoning van de wijk?

Mijnheer de Voorzitter, Beste Collega's, in het kader van het ROM-project wordt er op geregelde tijdstippen vergaderd met de inwoners van enkele wijken in de kanaalzone. Men noemt dat de bijeenkomst van de bevoorrechte getuigen.

Wel, ik moet u meedelen, Collega's, dat de inwoners van de wijk Callemansputte te Zelzate - een wijk gegrepen door het slibstort, de gipsberg, afgesneden van de buitenwereld door het doortrekken van de R4 - zich geen bevoorrechte getuigen voelen, maar wel zwaar gedupeerde inwoners van de Gentse Kanaalzone.

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

Het is inderdaad zo dat de Callemansputtestraat gelegen is in het gewestplan 'Gentse en Kanaalzone' en daar het karakter heeft van regionaal bedrijventerrein met openbaar karakter.

Het gewestelijk RUP voor de afbakening van het Gents zeehavengebied zal deze straten herbesteding geven en daar dan zullen een aantal klassieke instrumenten beschikbaar zijn zoals sociale begeleiding, financiële middelen voor de verwerving van de woningen en gronden in dat zeehavengebied.

Het Havenbedrijf van Gent heeft recent het initiatief genomen om voor het totale gebied ten noorden van Rieme een inrichtingsplan op te maken en alle – en we moeten hier het onderscheid maken – onteigeningen en verwervingen in dit gebied zullen gebeuren door drie verschillende instanties als dusdanig:

- het Gentse havenbedrijf, dat zal instaan voor de uitbouw van het zeehaventerrein Rieme-Noord;
- de bevoegde Administratie van Waterwegen en Zeewezen voor de voorziene uitbreiding van het slibstort Callemansputte;
- de bevoegde Administratie Wegen en Verkeer voor de aanleg van het ontsluitingscomplex Rieme-Noord.

Naast de onteigeningen bestaat ook nog het middel van de verwerving voor gronden en panden die niet binnen het op te maken onteigeningsplan vallen. Dat zal gebeuren door de zogenaamde projectvereniging voor aanvullend grondbeleid Provag.

Het is de bedoeling om – van zodra het RUP vastgesteld is en van zodra duidelijkheid bestaat over een gecoördineerde onteigening of verwerving – de betrokken bewoners-eigenaars en huurders te informeren over de stand van zaken en over de plannen en termijnen teneinde meer zekerheid te kunnen geven.

Voor de onteigening of de verwerving heeft de onteigende recht op een vergoeding die volledig objectief wordt bepaald en uitbetaald. Elk geval wordt hierbij individueel berekend en de berekening gebeurt, Collega, totaal los van het doel waarvoor wordt onteigend en wie als onteigenaar optreedt.

Dat heeft totaal geen invloed op de vergoeding.

Dank u.

VRAAG VAN DE HEER F. DE VILDER “STAND VAN ZAKEN AANLEG FIETSPAD DENDERDREVE-ZELZATE”

De heer De Vilder

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In enkele artikels in de lokale pers werd nogal scherp geschoten naar de provincie over het niet subsidiëren van het fietspad Denderdreeve te Zelzate en werd de schuld ervan in de korf van het provinciebestuur gelegd. Eerder toegezegde subsidies, zo lees ik, zouden zijn ingetrokken.

DEBATTEN

Ook de procedure zou nogal omslachtig zijn, namelijk de gemeentebesturen moeten eerst een volledig investeringsdossier hebben vooraleer ze een aanvraag tot subsidie kunnen indienen. Hierdoor zouden de gemeenten naast het net vissen omdat op het moment dat ze dan hun dossier indienen er geen geld meer is bij de provincie.

Door deze gang van zaken zouden de projecten telkens vertraging oplopen en het beoogde tijdstip van verwezenlijking niet gehaald worden.

Graag vernam ik van de gedeputeerde een antwoord op volgende vragen:

- werd er door de gemeente Zelzate tijdig een subsidieaanvraag ingediend?
- werd er door de provincie reeds een toelage beloofd?
- klopt het dat de opgelegde procedure leidt tot het niet op het geplande tijdstip kunnen verwezenlijken van het bedoelde project?

Kan de gedeputeerde mij tevens de huidige stand van zaken meedelen in verband met het fietspad Denderdreve te Zelzate en eventueel meedelen wanneer het wel zal kunnen gerealiseerd en betoelaagd worden en wat er is misgelopen bij de huidige voorliggende aanvraag?

Dank u.

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het gemeentebestuur heeft een tijdige aanvraag ingediend voor subsidiëring van het vermelde fietspad. Het is eigenlijk goed om eens na te gaan wat de procedure is bij het toekennen van dergelijke subsidies. Wij hebben trouwens twee verschillende soorten subsidiëringen. Een eerste waar het gaat over een fietspad lange afstand dat bijna integraal op kosten van de provincie zelf wordt gerealiseerd. Daarnaast hebben wij ons subsidiereglement voor fietspaden langs gemeentewegen – provinciewegen betalen we uiteraard zelf – waarbij men ofwel 50 % ofwel 25 % subsidie kan krijgen van de provincie. 50 % namelijk voor die fietspaden die gelegen zijn binnen één van de fietspadennetwerken die wij hebben ontwikkeld, het functioneel fietspadenplan, ontwikkeld samen met Vlaanderen, en het voorafgaandelijk ontwikkelde netwerk dat door de provincie zelf is uitgewerkt. Fietspaden die in één van die twee netwerken terecht komen krijgen 50 %.

Ik overloop nu de procedure.

De bestendige deputatie verleent eerst een principiële belofte van toelage wanneer daarnaar gevraagd wordt. Die principiële belofte blijft gedurende 18 maanden geldig en wordt in die periode vervangen normaliter door een definitieve of vaste belofte van toelage.

Wat de situatie vandaag betreft is het zo dat voor het begrotingsjaar 2005 de raad 1 125 000 EUR heeft ingeschreven. Wij hebben dat allen samen bij de eerste begrotingswijziging verhoogd met 350 000 EUR voor dossiers die een principiële belofte hadden gekregen in 2004, maar nog niet waren aangevangen enerzijds, of vervallen, anderzijds, zodanig dat we afgerond een globaal bedrag hebben dit jaar van 1 500 000 EUR.

Het aantal dossiers met een subsidieaanvraag voor aanleg van fietspaden is het laatste jaar in belangrijke mate toegenomen. Het is een chronisch verschijnsel dat naar het einde van de legislatuur toe de gemeenten blijkbaar plots vinden dat ze veel meer fietspaden moeten aanleggen. Vandaar dat de vraag op dat ogenblik ook steevast het aanbod of de financiële middelen overtreft.

Op 9 juni 2005 ziet de situatie er als volgt uit: er zijn 17 dossiers met een vaste belofte van toelage voor in totaal 636 000 EUR en 13 dossiers met een principiële belofte van toelage voor een totaal van 818 000 en een beetje euro's.

Dat samen maakt dat het budget voor 2005 is opgebruikt. Momenteel bestaat er een wachtlijst van 23 aanvragen voor een bedrag van in totaal 900 000 EUR, afgerond. Voor zeven dossiers werd trouwens nog geen bedrag vastgelegd. De aanvragen van de wachtlijst krijgen in volgorde van binnenkomen een principiële belofte. Van zodra de kredieten beschikbaar zijn kan die belofte ook gehonoreerd worden, zeg maar in de begroting van 2006.

Wat het dossier Zelzate Denderdreve betreft.

Er werd door de gemeente Zelzate een aanvraag ingediend en bij ons ontvangen op 27 april 2005. Het dossier staat aldus op de 17de plaats in de wachtlijst. Er werd door de provincie nog geen principiële belofte toegekend. Het bedrag werd op basis van de raming wel berekend op 55 000 EUR. I

Indien de gemeente een provincietoelage wenst dan mogen, op straffe van verval van de toelagen, de werken niet starten vooraleer de bestendige deputatie een vaste belofte heeft toegekend. Wij kunnen dat pas doen vanaf het ogenblik dat de middelen voorzien zijn, dus als de begroting van 2006 is gestemd. Op dat ogenblik zullen wij, afhankelijk van de middelen uiteraard, de chronologisch eerst binnengekomen aanvraag voor een fietspad van een vaste belofte van toelage voorzien en kan meteen ook gestart worden met de aanvang van de werken.

Dank u.

VRAAG VAN MEVROUW C. DE BRANDT OVER DE SOLLICITATIES BIJ DE PROVINCIE

Mevrouw De Brandt

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Een goed gelijkemansbeleid staat of valt met objectieve en eerlijke sollicitaties. Het volstaat daarbij niet dat de provincie zelf haar sollicitatiebeleid van tijd tot tijd evalueert. Men moet zich ook afvragen hoe die sollicitaties in praktijk beoordeeld worden door de belanghebbenden zelf.

Mijn vragen zijn:

- hoeveel mensen solliciteren jaarlijks voor een baan bij de provincie?
- hoeveel daarvan nemen deel aan aanwervingsexamens?
- hoeveel daarvan worden effectief aangeworven?
- komt het voor dat sollicitanten die niet aangeworven worden, die beslissing aanvechten?
Zo ja, om hoeveel procent van de afgewezen sollicitanten gaat het dan? Is daarvoor een procedure voorzien? Welke redenen geeft men op om die beslissing aan te vechten?
- zijn er gevallen waarin de sollicitant zich beklaagt over discriminatie op basis van afkomst, religie of seksuele geaardheid?
Zo ja, om hoeveel gevallen per jaar gaat het dan?

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De vragen zijn zeer concreet en ik zal zeer concreet antwoorden.

Hoeveel mensen solliciteren jaarlijks?

Gemiddeld een 2 500 spontane sollicitanten. Zij genieten gedurende twee jaar van de volgende service: zij worden automatisch verwittigd als er zich een vacature voordoet waarvoor zij in aanmerking komen. Wij promoten ons trouwens conferatum onze beleidsverklaring als een goede werkgever, onder meer niet alleen via deze dienstverlening, maar ook via het deelnemen aan jobbeurzen waarvoor we meestal één selecteren voor hooggeschoolden en één voor minder- of laaggeschoolden. Wij adverteren in de Jobgids en er is het spontaan solliciteren. Alle info staat permanent op onze webstek www.oost-vlaanderen.be.

Hoeveel nemen er deel aan aanwervingsexamens?

Gemiddeld 700 tot 1 200 deelnemers.

Waarom dit grote verschil?

Als er een aanwervingsexamen georganiseerd wordt, bijvoorbeeld voor medewerker, dan hebben wij een examen met enorm veel deelnemers en dat trekt dit cijfer op.

Hoeveel worden er aangeworven?

Gemiddeld zijn er 50 à 60 selectieprocedures en daaruit selecteren we gemiddeld een 70-tal mensen die effectief worden aangeworven in diverse statuten: statutairen, projecten, vervangingsprojecten, tewerkstellingsmaatregelen. Er zijn ook elk jaar een 70-tal seizoenspersoneelsleden, maar van die 70 zijn er maar een 25-tal nieuwe omdat wij mensen die goed beoordeeld werden voordien nog een jaar in dienst kunnen houden.

DEBATTEN

Komt het voor dat sollicitanten de beslissingen aanvechten?

Wij hebben sinds 2000 geen enkele klacht tegen een niet-aanwerving ontvangen.

Strekt dat de deputatie tot eer?

Allicht niet of minder. Het strekt in elk geval onze administratie tot eer.

Procedure voor de niet-geslaagde kandidaten?

Wij motiveren alle stappen bij de selectieprocedure. Alle kandidaten weten dat ze het recht hebben feedback te vragen. Zo een 10 % van de kandidaten maken hiervan gebruik. Zij vragen inderdaad informatie over de procedures die gevolgd zijn. Wij communiceren daar trouwens pro-actief. Wij zeggen op voorhand aan de mensen dat zij permanent hun dossier kunnen raadplegen en info opvragen. Officiële procedures kan men voeren bij de Raad van State. Bij aanwervingen zijn er ons geen bekend. Het is wel zo dat er af en toe eens een procedure is. Maar u kent die procedures. Bijvoorbeeld bij bevorderingen.

Er zijn ons geen gevallen bekend over discriminatie. De zaak loopt dus al bij al niet zo slecht, denk ik. Ik denk dat onze personeelsadministratie, onder de uiteindelijke verantwoordelijkheid van onze griffier ook, goed werk levert in deze provincie.

Dank u.

VRAAG VAN DE HEER J. DE CUYPER OVER DE COMMUNICATIE BIJ RAMPEN

De heer De Cuyper

Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Gouverneur, Geachte Collega's,

Als er zich een ramp voordoet, zoals bijvoorbeeld een gifwolk in het havengebied, waar het reëel mogelijk is, worden de omwonenden tegenwoordig veelal op de hoogte gebracht via de radio, sirenes of door geluidswagens van de hulpdiensten.

Het bereik van deze maatregelen is echter beperkt. Niet iedereen luistert op dat ogenblik naar de radio en als er een groot aantal omwonenden bedreigd wordt, kan het even duren vooraleer de hulpdiensten alle betrokken mensen in kwestie hebben bereikt.

Bovendien zijn bovenstaande waarschuwingssystemen niet aangepast aan doven en slechthorenden. Bij een ramp kunnen zij dus in onwetendheid verkeren en zichzelf op die manier in gevaar brengen. Tegenwoordig hebben bijna alle mensen een gsm.

Er is nu reeds een systeem waarbij mensen via sms kunnen gealarmeerd worden. Zo kan men in zeer korte tijd zeer veel mensen bereiken. Dit systeem wordt onder andere in Rotterdam en in het Henegouwse Estampuis al toegepast.

Juridische bezwaren qua privacy kunnen omzeild worden door de mensen vrijwillig te laten intekenen op dat systeem. De dekking zal natuurlijk nog niet voor de volle 100 % bereikt of gegarandeerd zijn, maar het zou dan toch een aanzienlijke verbetering betekenen ten opzichte van het huidige systeem dat toegepast wordt.

Het is de verantwoordelijkheid van de provinciale overheid om ervoor te zorgen dat alle inwoners gewaarschuwd worden als er gevaar dreigt.

Antwoorden op de volgende vragen zijn essentieel om de stand van zaken te bepalen in dit dossier:

- is de provincie voorstander om dit systeem in te voeren?
- wordt de invoering van dit systeem reeds voorbereid? Zo ja, wat is de stand van zaken?
- wat zijn de belangrijkste praktische implicaties om dit waarschuwingssysteem effectief in te voeren?

Dank u.

De heer gouverneur

Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren,

Het is zo dat onze communicatie bij rampen vrij klassiek is en als u het mij vraagt, té klassiek is en te weinig aangepast aan de moderne mogelijkheden en technologieën die vandaag bestaan.

Klassiek in die zin dat wij met name bij onze kerncentrale en de Sevesobedrijven sirenes hebben. Op het ogenblik dat er zich iets voordoet, is het op signaal van de brandweer dat die sirenes in werking treden.

Wij hebben de zogenaamde public call. Dat wil zeggen dat bijna al onze politiewagens uitgerust zijn met luidsprekers om boodschappen te geven aan de bevolking in geval van calamiteiten, in geval van catastrofes of rampen.

Maar ik ben het met u eens. Er zijn vandaag betere en meer mogelijkheden, onder meer de technologie van de mobilofonie. Het netwerk dat bestaat moet ons toelaten om op een andere wijze de bevolking te kunnen inlichten, de bevolking te kunnen verwittigen.

U hebt terecht verwezen naar de gsm en de sms-cultuur die bestaat om de bevolking te kunnen verwittigen. Ik moet er wel aan toevoegen dat u daarmee direct in aanraking komt met de wet op de privacy en dat alleen het verwittigen zou kunnen gebeuren als de betrokkene zelf het ermee eens is dat hij kan verwittigd worden. Dat betekent automatisch dat niet iedereen die gsm-eigenaar is zal kunnen bereikt worden.

Er bestaan projecten en er is onder meer een firma die zich daarin gespecialiseerd heeft. We hebben daar gesprekken mee gehad en het project dat zij voorstellen is eigenlijk beter. Het is niet alleen gebruik maken van het systeem in geval van rampen, maar ook om overheidsboodschappen door te geven. Bijvoorbeeld als er omleidingen of activiteiten zijn. Ik heb gehoord dat er een receptie is in Puyenbroeck. Ook dat soort zaken zou kunnen meegedeeld worden als de overheid beslist daar gebruik van te maken. De kostprijs daarvan is bij raming 125 000 EUR voor de provincie Oost-Vlaanderen.

Wij hebben een gesprek gehad met een bedrijf en wij hebben dat doorgespeeld aan het zogenaamde crisiscentrum op het federaal vlak met de vraag of men op het federaal niveau bereid is om daarvoor een dergelijk bedrag uit te trekken.

Ik heb tot dusver nog geen antwoord gekregen, maar als het antwoord negatief zou zijn dan is het misschien een suggestie – als we het project breed nemen – om dit over te maken aan de provincie. Uiteraard kan ik daar zelf niet over beslissen. Het is een politieke keuze die moet gemaakt worden én door de provincieraad én door de deputatie.
Dank u.

De heer voorzitter

Dames en Heren,

Als ik de combinatie lees van ons artikel 55 van het reglement, met artikel 65 van de nog steeds vigerende provinciewet, ben ik niet bij machte om de vragen thans te laten verderzetten. Het is strikt één uur en dat uur is precies nu voorbij.

Wat mijnheer Stevenheydens betreft is dat misschien niet zo erg omdat op 28 juni hier hoe dan ook een vergadering van de Verenigde Commissie over dat onderwerp plaatsgrijpt.

Mevrouw Koekhoven en mijnheer Veys zullen moeten wachten tot de volgende zitting van de raad.

PUNT 2

UITGESTELD PUNT ZITTING 11 MEI 2005

COMMUNICATIE: KENNISNEMING VAN HET JAARVERSLAG 2004 VAN DE DIENST COMMUNICATIE

Mevrouw gedeputeerde Van Cauwer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zou de raad willen verzoeken om vandaag kennis te nemen van het jaarverslag 2004 met betrekking tot de dienst Communicatie. Ik zal niet verder ingaan op wat de vorige keer werd geuit aan opmerkingen in verband met het gevoerde communicatiebeleid door de provincie. Als de collega vragen heeft of wil interpelleren dan kan hij de daartoe geëigende kanalen gebruiken. Dit punt is vandaag ter kennisneming geagendeerd en ik denk dat we ons daartoe moeten beperken.

De heer voorzitter

U had mij al van uw voornemen verwittigd. Het siert de praktijkjuriste die u bent, dat u enerzijds popelde van verlangen om toch nog een en ander te zeggen en dat ge u anderzijds weet te bedwingen op de wijze waarop u dat doet.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Mijnheer Veys, het gaat hier over kennisneming en u hebt al uitvoerig gesproken de vorige maand.

De heer Veys

Ik heb de vorige maand inderdaad een aantal pertinente vragen gesteld, maar dit punt is toen niet besproken. Op de commissie, waar het punt geagendeerd stond, was mevrouw de gedeputeerde ook niet aanwezig. Het leek mij dan ook logisch dat ik tijdens de vorige provincieraad een aantal vragen stelde. Mevrouw de gedeputeerde deed toen de belofte dat ze tijdens de volgende zitting zou antwoorden. Ik vraag mij dan wel af waarom dit dossier niet tijdens de vorige zitting goedgekeurd is. Ik heb hier ook geen enkele motivatie gehoord waarom dit dossier plots zo vlug door de raad moet gejaagd worden. Ik meen dat ik toch het recht heb op een aantal antwoorden.

De heer voorzitter

Volgt de raad de voorzitter, als ik vraag om kennis te nemen?
Neemt de raad kennis? Met mijn dank aan mevrouw de gedeputeerde.

Kennisneming

PUNT 3

UITGESTELD PUNT ZITTING 11 MEI 2005

PERSONEEL: INTERNE GELIJKE KANSEN: KENNISNEMING VAN DE VISIETEKST INTERN DIVERSITEITSBELEID

De heer Joris

Bij de kennisneming van deze tekst had ik twee inhoudelijke opmerkingen. Mijn eerste opmerking zou inderdaad kunnen aansluiten bij de antwoorden die mevrouw De Brandt daarnet gekregen heeft. Hoe ernstig is het probleem van het gelijkekansenbeleid binnen de provincie als er op vijf jaar tijd geen enkele klacht geregistreerd werd op zoveel sollicitaties en aanwervingen? Ik ben dan voor een keer eens positief, want het moet zijn dat die selectie- en aanwervingsprocedures heel fatsoenlijk, neutraal, kleurenblind en zonder een spatje discriminatie verlopen. Ik kan mij dan ook niet voorstellen dat dit zou veranderen eenmaal het personeel aangeworven is. Volgens mij wil men hier een niet-bestaand probleem kunstmatig op de agenda houden om zo het voortbestaan van die commissie te verantwoorden.

In die ontwerp tekst staan nog twee elementen waarvan ik dacht dat men op het verkeerde spoor zat. Ten eerste weet men niet goed op welk been men moet staan, gaat men in groepen, in categorieën denken of gaat men individuele gevallen van discriminatie, achteruitstelling of het niet naleven van gelijke kansen bekijken. Bij die individuele gevallen vindt men geen enkel concreet voorbeeld.

Indien er binnen een school of een organisatie zoals het provinciebestuur echt discriminatie is, dan vind je individuele gevallen met hopen. Lees maar eens de tragische dingen na die de eerste zwarte studenten hebben meegemaakt in Little Rock in Arkansas.

De heer voorzitter

Little Rock ligt niet in Oost-Vlaanderen!

De heer Joris

Gelukkig, Mijnheer de Voorzitter.

Ik prijs hier het fatsoenlijke beleid van de provincie en ik zet dat gunstig af tegenover sommige toestanden die vroeger in het buitenland gebeurden. Ik denk dat men een niet-bestaand probleem aankaart.

Het tweede punt waarvan ik dacht: "Dit is eurocentrisme." was toen ik las dat een groepsbenadering nu eenmaal moeilijk is omdat mensen verschillende persoonlijkheidslagen hebben. De ene keer reageer je als Belg, de andere keer als Vlaming, dan als katholiek, als werkgever of als werknemer. Die standpunten wisselen en in de context van de pluralistische westerse democratie is dat zeker zo. Mensen nemen verschillende standpunten in naar gelang de problemen. Katholieken die het standpunt van de kerk heel ernstig nemen als het over ethische kwesties gaat, zullen misschien achteloos hun schouders ophalen als de kerk uitspraken doet in verband met de binnenlandse politiek.

Toch mogen we de illusie niet koesteren dat het aannemen van verschillende standpunten en het zich identificeren met verschillende groepen waartoe men behoort, dat dit universeel is voor andere culturen buiten onze westerse beschaving. Ik beweer ook niet dat dit daar niet voorkomt, ik zeg minstens dat het daar zeer problematisch is. De identificatie met verschillende groepen bestaat daar natuurlijk ook, maar in verschillende andere culturen is er één identiteit die absoluut dominant is.

Ik zal hier een recent voorbeeld aanhalen van een Turkse auteur die ik zeer bewonder en waarvan ik bijna alle boeken gelezen heb, namelijk Orhan Pamuk. Hij heeft de verschillende identiteiten die je in de Turkse samenleving vindt zoals de seculiere, de islamitische, de nationale..., zeer subtiel en zeer genuanceerd beschreven. Hij is ook de spreekbuis van de seculiere en intellectuele laag die in Turkije zeer invloedrijk is en dat maakt van Turkije ook een ander islamitisch land dan al de rest. Toen deze zeer gerespecteerde en gewaardeerde auteur enkele weken geleden in de Turkse media zei dat ze in het reine moeten komen met de gebeurtenissen van 1915 in Armenië, was het plots gedaan met de verschillende groepen. Hij kreeg de hele Turks pers, alle belangengroepen, seculier of niet, nationalistisch of niet, islamitische of niet, iedereen heeft zich op die ene auteur gestort om hem te verketteren. Dat bedoel ik met een dominante identiteit.

Het probleem van de groepsidentiteit dat in de westerse samenleving al voor een deel gerelativeerd is, is niet in dezelfde mate gerelativeerd in de andere culturen waarmee wij ook in ons land te maken hebben. Het is dan ook een vergissing om die westerse verworvenheden blindelings toe te passen op groepen met een totaal ander cultureel zelfbeeld en een totaal ander identificatiepatroon. Ik denk dat de tekst van het gelijkemansbeleid daar gewoon fout zit. We moeten onder ogen zien dat bij sommige groepen er slechts een absoluut dominant identificatiepatroon bestaat en dat slechts een paar verlichte individuen er zullen in slagen om zich te verplaatsen in het standpunt van een ander. Dat hangt dan ook weer samen in een diepere culturele laag met het niet-bestaan van dingen als toneel of opera in die culturen waarbij mensen juist leren om zich in een ander te verplaatsen en een andere rol aan te nemen. Dat is een culturele verworvenheid die we niet als vanzelfsprekend mogen beschouwen. Ik zou ervoor pleiten dat die tekst in dat opzicht grondig gereviseerd wordt en dat de commissie zich eens grondig bezint over de zinvolheid en over de taak die ze eigenlijk nog te vervullen heeft, want ik denk dat deze commissie eigenlijk overbodig is.

Mevrouw Van der haeghen

In tegenstelling met de vorige spreker wens ik de deputatie te feliciteren met deze visietekst. Ik dacht dat wij een aantal jaren geleden reeds een aanzet hadden gegeven bij het ontwerp van de beleidsnota die toen voorlag. Ik ben blij dat wij in die richting verdergaan. Ik heb wel een vraag in verband met de tijdspanne want wij hebben die discussie toch uitvoerig gevoerd. Ik had graag vernomen van de deputatie hoe het komt dat het nu pas voorligt.

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik ga eerst antwoorden op de laatste vraag. Wij hebben een diversiteitsbeleid, een visietekst en ook een beleidsverklaring. Wij leggen deze tekst nu opnieuw voor omdat wij heel correct willen zijn. Sinds het tot stand komen van onze beleidsverklaring - bij het begin van de legislatuur - hebben we een nieuwe visietekst gemaakt in onze provincie en we willen daar een link mee maken.

We hebben onze algemene missie geformuleerd in de tekst "Voor ieder van ons". Wat daar instaat hebben we nu concreter vertaald in een nieuwe visietekst met betrekking tot het diversiteitsbeleid.

DEBATTEN

Eigenlijk is het een kleine aanvulling en een nuancering op onze beleidsverklaring rekening houdend met het feit dat er inmiddels een nieuwe tekst is, een nieuwe visietekst waar de missie van ons bestuur in vermeld staat. U weet wat ik daarover denk, want hoe minder missionarissen, hoe meer missies. Het is een beetje mode voor ieder van ons. Ik dank u natuurlijk voor de vriendelijke woorden die u aan het adres van de deputatie richtte. Ik zal ze ook overmaken aan de echte auteurs van de tekst, namelijk onze medewerkers in de administratie. Maar wij dekken ze natuurlijk politiek in wat dat betreft.

Mijnheer Joris, u hebt inderdaad een aantal zinvolle dingen gezegd. Wat die Turkse auteur betreft, ik heb nog geen boeken van hem gelezen, maar ik heb wel iets over hem gelezen in een paar behartenswaardige artikels van Mark Grammens. Maar goed, ik ga het hier niet over heel die gelaagdheid en zo hebben, want het is ook een moeilijke discussie. Ik denk trouwens dat onze visietekst heel duidelijk is: "Wat willen wij hier in dit bestuur doen?"

Je bent je toespraak begonnen met de vraag of wij niet overdrijven omdat er heel weinig klachten zijn. Wel, wij overdrijven niet. Het gaat hier over een viertal bladzijden. We zijn nu eenmaal verplicht om dat te doen en als we het moeten doen, dan zijn we beter dat we het goed doen.

Als ik sommigen in het bestuur hun gang zou laten gaan, dan zouden ze er boeken over schrijven. Maar ik ben daar geen voorstander van, want dikke boeken schrijven die niemand leest daar ben je beleidsmatig niets mee. Ik heb dus liever een korte tekst die ikzelf ook versta. Ik weet ook wel dat als ik de tekst niet versta het aan mijn eigen IQ ligt, maar ik vind dat ik toch wel bij het gemiddelde van de samenleving hoor. Ik heb dus liever een niet te uitgebreide tekst die ik versta en waar ik beleidsmatig iets kan meedoen. Waarop ik ook kan aangesproken worden als we hier beleidsmatig met betrekking tot ons personeelsbeleid niet congruent zijn met onze tekst, dan moet je mij daarop aanspreken. Je moet daar dan ook geen boek voor lezen, maar slechts 3,5 bladzijde en dat is volgens mij veel concreter. We moeten daar niet in overdrijven en als we het doen, moeten we het goed doen. Het feit dat we geen klachten hebben ligt eraan dat we alert zijn voor deze dingen, dat we dat in de gaten houden en dat we daar inderdaad een cultuur rond creëren in dit huis, dat wij echt aandacht hebben voor diversiteitsbeleid. Dat is eigenlijk vrij simpel hoor, we willen aan zoveel mogelijk mensen kansen geven om hier inderdaad goed hun werk te doen en bij te dragen aan een efficiënte dienstverlening in de provincie Oost-Vlaanderen.

Als je nu dieper wilt ingaan op deze tekst dan moet je in de toekomst gebruik maken van artikel 49 en een interpellatie richten. Ik zal dan antwoorden op een interpellatie. Vandaag is de vraag of we bereid zijn om kennis te nemen van een kleine aangepaste tekst met betrekking tot het diversiteitsbeleid. Dus met enkele nuanceringen op de basistekst die we aanbrengen naar aanleiding van het feit dat we onze missie formuleerden in een behartenswaardig boekje "Voor ieder van ons".

De heer voorzitter

Ik deel uw mening dat dit een kwestie is van kennisneming. Aan de andere kant heeft de heer Joris het recht om rond die kennisneming de beschouwingen te houden die hij gehouden heeft en die u beantwoord hebt. Ik denk dat het onderwerp nu van alle kanten voldoende is toegelicht.

Kennisneming

PUNT 4

ALGEMENE VERGADERINGEN INTERCOMMUNALES PROVINCIAAL ZORGCENTRUM LEMBERGE (24 JUNI 2005), SOLVA (27 JUNI 2005), ILVA (27 JUNI 2005), IMEWO (27 JUNI 2005), BLIJDDORP III (28 JUNI 2005), INTERGEM (29 JUNI 2005)
- KENNISNEMING VERSLAGEN PROVINCIALE BESTUURDERS

Kennisneming

- VASTSTELLING MANDATEN VERTEGENWOORDIGERS

De heer voorzitter

Ik zie dat er een globaal voorstel is gedaan. Zorgcentrum Lemberge, Nicole De Block-De Vos (effectief) en Alexander Vercamer (plaatsvervanger). Solva, Guy Van Dalem (effectief) en Hilde Bruggeman (plaatsvervanger).

Ilva, Hilde Bruggeman (effectief) en Patrick Van Landeghem (plaatsvervanger).
Imewo, Martine Verhoeve (effectief) en Sabine Claeysens (plaatsvervanger).
Blijdorp III, Georges De Langhe, Bart Blommaert, Patrick Van Landeghem, Jean Piere Van Der Meiren,
Hilaire Liebaut, Peter Hertog, Freddy De Vilder (effectieven) en Frans Van Gaeveren,
Georges Anthuenis, Guy Van Dalem, Jozef Van Pée, Gerda Zenner-De Gryze, Marc Lootens en ...

De heer Lootens

De heer Jean-Pierre Stockman als plaatsvervanger.

De heer voorzitter

Intergem: Hilde Bruggeman (effectief) en Guy Van Dalem (plaatsvervanger).

Mevrouw de adviseur wijst er mij terecht op dat in mijn bekommernis over de voortschrijdende tijd ik vergeten ben de vaststelling van de mandaten van de vertegenwoordigers te laten stemmen, het is onder dat voorbehoud dat ik de namen heb voorgelezen, want als de raad dat niet stemt, kan ik de mandaten niet laten stemmen.

De heer Liebaut

Wij willen Jean Pierre Van Der Meiren laten vervangen door mevrouw Veerle Van Helsland bij Blijdorp III.

De heer voorzitter

Is dat genoteerd? Vraagt nog iemand het woord?
We gaan stemmen.

Stemming

- AANDUIDING VERTEGENWOORDIGERS

De heer voorzitter

Er zijn hiervoor twee wijzigingen doorgegeven.

Stemming

De heer voorzitter

Ik zou aan de raad een voorstel willen doen. De heer gedeputeerde Van Der Meiren is morgen door een dienstreis belet. Hij heeft het bureau en mij daar al lang van verwittigd. Zou de raad bezwaar hebben, gelet op het feit dat er nog heel wat werk aan de winkel is en er nog heel wat zal gezegd worden ook bij de interpellaties, dat ik het punt 16 vooruitschuif.

DEBATTEN

PUNT 16

INTERCOMMUNALES: PROVINCIAAL ZORGCENTRUM LEMBERGE:

- PRINCIPIEEL AKKOORD MET DE OPRICHTING VAN EEN AUTONOOM PROVINCIEBEDRIJF
- GOEDKEURING VAN DE PROTOCOLOVEREENKOMST

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, Mijnheer de Gouverneur, Ik hoop dat we nu aan de vooravond staan van de laatste herstructureringsfase van het Zorgcentrum Lemberge. De hele raad mag met fierheid terugblikken op deze instelling. Het feit dat deze instelling vandaag nog steeds bestaat en schitterend werk doet, is niet in het minst dankzij deze provincieraad. Deze instelling stelt vandaag 240 residenten en meer dan 220 personeelsleden tevreden.

Toen deze instelling het enkele jaren geleden moeilijk had, hebben wij ze samen met een aantal andere vennoten gered. Zij zagen ook in dat dit Zorgcentrum moest overleven. Vandaag overleeft dit centrum niet alleen, maar het leeft ook. Toch blijft er zich een probleem stellen met de structuur, want gezien het decreet op de intercommunales en op de intergemeentelijke samenwerking bevinden wij ons vandaag in de grijze zone van het wettelijke. Wij mogen met dit bestuur voor 20% participeren in intergemeentelijke en intercommunale activiteiten. Nu participeren wij voor ongeveer 53%, maar we hebben wel nog een aantal jaren om ons te conformeren. Waar zitten we nu fout? Dat is in de beheersstructuur, want met dit bestuur krijgen wij wel nog een aantal jaren de meerderheid van participatie, toch zou dit volgens de beslissingsbevoegdheid vandaag niet meer mogen. Het is niet leuk om voortdurend met het zwaard van Damocles boven uw hoofd te hangen. Ook het personeel, de beheerders en al diegenen die positief begaan zijn met het lot van de instelling kunnen hun tijd wel beter gebruiken dan zich enkel bezig te houden met de herstructurering.

Wij hebben verschillende vennoten in hun gemeenteraad, schepencollege of commissie bezocht om hen de zaken verder uit te leggen. Het feit is wanneer wij ons morgen moeten terugplooiën op onze 20% (wat niet de bedoeling is) dan vrees ik het einde van deze instelling, want de gemeenten zullen niet in staat zijn om de financiële verantwoordelijkheid en inbreng te dragen. Er is trouwens geen enkele gemeente die kan uittreden voor 2018. Zelfs indien de instelling morgen in vereffening zou moeten gaan, dan zullen het de huidige gemeentevennoten en de laatst uitgetreden zijn die de last zullen dragen van de vereffening. Maar de gemeenten weten dit, want we hebben het hen al met handen en voeten uitgelegd.

Het overgrote deel van de huidige gemeentevennoten staat ook enthousiast achter het idee van het Provinciaal Zorgcentrum Lemberge. Wij doen het financieel ook beter dan dat wijzelf ingecalculeerd hadden. Reëel in rekeningcijfers doen wij het zelfs beter dan de vorige jaren, dat betekent dat vanuit het personeel en vanuit het beheer maximale inspanningen geleverd worden.

Als openbare instelling hebben wij een aantal uitgaven waar private ondernemingen niet mee geconfronteerd worden. Ik heb dit nog eens nagerekend en dit komt op een meeruitgave van 632 000 EUR. Wij hebben een tekort van 800 000 EUR, maar wanneer je dit gaat bekijken dan is de maximale besparingsmogelijkheid naar mijn gevoel 100 000 EUR. Ik ben natuurlijk geen specialist en dat is ook de reden waarom wij een doorlichting van de instelling lieten doen. Binnen een paar weken gaan wij daarmee naar de raad van bestuur om de resultaten van de doorlichting voor te leggen. We willen een permanente begeleiding voorzien, want op die manier hebben wij ook voor onszelf de maximale garantie dat wij naar economische bedrijfsvoering het zo goed en rationeel mogelijk doen als maar enigszins kan.

Vandaag vraag ik met veel trots en fierheid om de principiële beslissing te nemen voor de omvorming tot autonoom provinciebedrijf en om eveneens de samenwerkingsovereenkomst die wij met onze gemeentevennoten zullen afsluiten goed te keuren. Wanneer dit goedgekeurd wordt, nemen wij een grote verantwoordelijkheid voor ons.

Wij doen dit heel bewust, maar we willen dit niet alleen doen. We willen dit doen met de vorige vennoten die reeds uitgetreden zijn, maar die via hun bankwaarborg dezelfde verantwoordelijkheden dragen waartoe ze zich engageerden bij ondertekening van de bankwaarborg enkele jaren geleden. De huidige vennoten blijven via hun protocolovereenkomst binnen de werking van de instelling zeer nauw betrokken.

Wat gebeurt er nu indien de vennoten deze overeenkomst niet zouden ondertekenen? Van dit scenario zijn wij in ieder geval niet uitgegaan. Bij een vorige gelegenheid speelden wij met de idee om naar een vzw formule over te gaan. Om een paar praktische en juridische redenen zijn wij van die piste afgestapt, ook omdat de toekomst daardoor niet gegarandeerd bleek te zijn. Wij kregen toen van onze vennoten de volledige goedkeuring om in dit systeem te stappen. Inhoudelijk maakt dit vandaag voor onze gemeentevennoten geen enkel verschil uit, dus gaan we er vandaag vanuit dat wij geen problemen zullen hebben met onze vennoten.

Indien het rampscenario toch zou gebeuren dan vallen wij terug op onze 20% en dan weet iedereen wat de toekomst is voor de residenten en voor de mensen die er werken.

Betekent dit dat de provincie een machtsgreep doet op de instelling? Neen. Er zal ook in de verhouding binnen de bestuursstructuur in de feiten niets veranderen ten overstaan van wat vandaag het geval is. Ik weet dat sommige collega's zullen denken ja de provincie, nu pakt ze het, nu heeft ze het al, en nu zal ze alleen beslissen. Dat is niet waar. Het is wel waar dat wij vanuit dit bestuur de meerderheid van kapitaal inbrengen en bijgevolg ook de meerderheid van verlies indekken. Wij willen binnen het beheer ook de meerderheid hebben, wat ook het geval is. Er verandert eigenlijk naar de vennoten toe niets. Met de oprichting van een APB hebben wij eindelijk de juridische zekerheid en kunnen we ons ten volle richten op datgene waarvoor Lemberge er is, namelijk zorgen voor diegenen die op ons beroep doen.

Mijnheer de Voorzitter, het is met het volste vertrouwen dat ik deze raad vraag om dit voorstel, namens de deputatie, goed te keuren, de principiële goedkeuring te hechten aan de omvorming tot autonoom provinciebedrijf, onder de voorwaarden dat de diverse gemeentevennoten het convenant zullen tekenen.

Ik hoop dat wij in de herfst van dit jaar zullen rond zijn om op 1 januari 2006 echt van start te kunnen gaan. Dit zou het mooiste nieuwjaarscadeau zijn die we de instelling kunnen geven.

Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De voorzitter van het zorgcentrum van Lemberge moet zich geen zorgen maken, want wij zullen dit dossier en het bijgevoegd protocol goedkeuren. Wij kunnen ons goed vinden in de bezorgdheid van het provinciebestuur en wij hebben daar in het verleden de provincie reeds in gesteund. Wij waarderen ook dat de provincie haar verantwoordelijkheid opneemt, toch ontlast mij dit niet om een paar kritische bemerkingen te maken.

Als eerste wil ik opmerken wat ik reeds in de 1e commissie heb gezegd, namelijk dat er in de documentatie aan de raad een goede analyse is van de probleemstelling en van de verschillende uitgangsposities, maar dat er te weinig verwezen wordt naar eventuele alternatieve oplossingen. Samen met collega Beke heb ik de fusie van nabij meegemaakt van de ziekenhuizen De Bijloke en Instituut Moderne tot het AZ Jan Palfijn. Ik vind het spijtig dat er naar dergelijke pistes nooit werd gezocht. Men heeft tijdens de commissies wel zitten zwaaien dat dit niet mogelijk was, maar er is wel een verschil tussen neen schudden en het gefundeerd verdedigen. Blijft ook de vraag waarom de provinciale participatie niet tot 20% herleid kan worden.

Zo kom ik aan de problematiek van het decreet, zijnde de intergemeentelijke samenwerking. Blijkbaar heeft de provincie nul op het request gekregen in Brussel. Het is niet het eerste dossier waarvoor ze in Brussel het deksel op de neus krijgen. Ik zou ze toch aanraden om beroep te doen op een goede lobbygroep, want ik ken toch maar weinig dossiers uit het verleden waar de provincie wel zijn zin gekregen heeft.

Wat het dossier zelf betreft betreur ik dat qua documentatie in het dossier weinig tot niets steekt van de beslissingen van de raad van bestuur van het Zorgcentrum zelf. Men kan dan misschien zeggen dat het allemaal hetzelfde is, want men zegt hier ook er is maar een voorzitter in de raad en daar blijft het ook bij. Wat de beslissingen, de vragen en het overleg binnen de raad van bestuur betreft is er geen enkel document in het dossier terug te vinden zoals het hier in de raad voorligt. Ik betreur dat want ik meen dat wij ons daarop moeten steunen om dit dossier goed te beoordelen.

DEBATTEN

Hetzelfde geldt voor de verdeling van de mandaten binnen de raad van bestuur en de algemene vergadering. Er wordt wel een mooi theoretisch model voorgelegd, maar ik kan mij niet van de indruk ontdoen dat er al een praktisch model is uitgetekend met de exacte invulling van gemeente x, ocmw x en provincie z krijgt zoveel zetels in de raad van bestuur en in de algemene vergadering. Ik vind het een gebrek aan vertrouwen ten overstaan van deze raad dat men niet met deze gegevens over de brug komt. Als men van ons een engagement verlangt en ik zie dat de heer gedeputeerde zijn hoofd van neen schudt, maar ik heb de specifieke invulling van wat de gemeenten zullen krijgen dan vind ik dat een gebrek aan vertrouwen. Er worden enkel zeven leden voor de raad van bestuur aangeduid namens de provincie. Als ik op basis daarvan het volledige plaatje moet invullen, sorry maar daar ben ik niet toe in staat of bij machte op basis van die documentatie.

Tot slot wil ik nog een vraag stellen. Ik herinner mij het dossier in verband met de borgstelling voor de investeringslening van 2004. Het ging toen over een toch niet onbelangrijk bedrag zijnde 1 miljoen euro voor een aantal ingrepen die noodzakelijk waren, maar nu ook niet in die mate dat er een soort masterplan voor het Zorgcentrum in het leven werd geroepen. Er werd toen vanuit de diensten de terechte opmerking gemaakt dat er een engagement moest komen van de gemeentevennoten, zeker in de toekomst. Ik zou graag weten hoe dat in de toekomst zal gebeuren met die omvorming. Ik vermoed dat die leninglast volledig ten laste van de provincie zal zijn, dus denk ik dat dit voornemen ijdele hoop is. Dank u.

De heer Lootens

Mijnheer de Voorzitter, ik was niet van plan om te spreken want gedeputeerde Van Der Meiren is een zeer goed spreker en vandaag was hij bijzonder goed.

Hij doet dat met heel veel geloof in dat dossier en hij heeft daar een zeer grote verdienste in. Ik was daarbij van bij het begin van zijn mandaat.

Mijnheer de Voorzitter ik kan zeggen dat de provincie en de gemeenten gezocht hebben naar een oplossing. Iedereen hier in deze raad weet dat het lang geduurd heeft, maar de hoofdbezorgdheid is altijd de residenten gebleven en de mensen die daar werken. Wij komen misschien ook ooit in een gelijkaardige instelling terecht en dan moeten er mensen zijn die voor ons zorgen. De provincie heeft daar de laatste vijf, zes jaar altijd het voortouw van genomen en wat vandaag voorgesteld wordt is omdat het niet anders kan. Ik had daarnet zin om te applaudiseren maar de sfeer is er vandaag niet. Ik ga nu niet applaudiseren voor mezelf, maar wel voor wat gedeputeerde Van Der Meiren zei namens ons allen. De vragen die gesteld zijn door mijnheer Veys, zijn ook wel belangrijk maar die zijn overal gesteld en hij breekt de sfeer niet dat wij het niet allemaal eens zijn. We zijn het er allemaal over eens. Er zijn veel vragen gesteld in de raad van bestuur en in de 1e commissie, want het is natuurlijk niet al goud wat blinkt.

Gedeputeerde Van Der Meiren heeft vandaag het proberen te brengen op een manier waar we allemaal kunnen achter staan. Ik zou nu willen applaudiseren voor wat hij vandaag gezegd heeft.

Applaus

De heer Gillis

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik was ook niet van plan om tussen te komen, maar vanuit de oppositie wil ik toch wel eens het volgende zeggen. Er komen hier inderdaad verschillende dossiers in de raad waarbij de deputatie het soms aandurft om de waarheid een beetje geweld aan te doen, en er zelfs af en toe een hoekje af te snijden. Maar als er nu een dossier is waar dit absoluut nooit bij gebeurd is, dan is het toch wel bij het dossier Lemberge. Als ik dan het raadslid dat daarnet gesproken heeft hoor aandringen op meer vertrouwen in de raad, dan is hij toch de persoon bij uitstek die werk gemaakt heeft om het gegeven vertrouwen stelselmatig te beschamen.
Dank u.

De heer voorzitter

Dit is een toespeling op wat gisteren ondermeer gezegd is in de centrale commissie in verband met de deontologie van de commissievergaderingen. Ik ga daar vandaag niet verder op ingaan, maar mijnheer Gillis heeft gelijk.

De heer De Cuyper

Ik was ook niet van plan om tussen te komen, maar ik voel er mij toe verplicht. Ik heb dit dossier al meegemaakt tijdens de vorige legislatuur en er komt een degelijke oplossing zowel voor de patiënten als voor het personeel. Vanuit de minderheid wens ik te zeggen: "Mijn gelukwensen!".

De heer voorzitter

Vriendelijk gezegd Mijnheer De Cuyper.

Mijnheer Heyndrickx vroeg nog het woord, u gaat zeggen dat de vragen van mijnheer Veys niet belangrijk zijn.

De heer Heyndrickx

Mijnheer Veys en vooral de gedeputeerde heeft al een antwoord gegeven op de vragen en vooral de opmerkingen die ik had, dus ga ik dat niet herhalen. Er is wel een opmerkelijk verlies tegenover de vorige jaren van 808 464 EUR met een vermindering van het bedrag van 135 864 EUR. Het gaat wel de goede richting uit, maar ik zou van de gedeputeerde willen vernemen of de prognose voor de eerstvolgende jaren dezelfde richting uitgaat.

De heer voorzitter

Voor de stemming geef ik nog het woord aan gedeputeerde Van Der Meiren.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Dank u wel, Mijnheer de Voorzitter, maar ik was niet van plan om nog te antwoorden.

Heel kort naar collega Veys: ik ben helemaal niet ongerust. Eigenlijk nodig ik u uit om het dossier te lezen. Het is duidelijk niet voldoende om letters aan elkaar te kunnen rijgen om te kunnen lezen. Als u het dossier ten gronde en helemaal zou doornemen dan zult gij op al uw opmerkingen een antwoord hebben. Dat we in Brussel een nul op het request gekregen hebben, is bij deze niet waar. We zijn in Brussel gaan discussiëren en we hebben op een zeer objectieve manier met de minister van mening kunnen verschillen en dat mag. Er moesten nog een aantal praktische zaken geregeld worden om deze oplossing mogelijk te maken.

Ge moet daarvoor met uw voeten in het beleid zitten en om met uw voeten in het beleid te zitten, moet ge met uw hoofd eerst geboren zijn. Als je met uw voeten eerst geboren bent, dan is dit compleet onmogelijk, want dan blijf je iemand waar de rest van uw leven niets meer mee te doen is.

De raad van bestuur is daarenboven een raad van bestuur. Deze provincieraad is de provincieraad. Elk heeft zijn verantwoordelijkheden. Ik ben toevallig voorzitter van de raad van bestuur en daar speel ik voorzitter van de raad van bestuur met de vertegenwoordigers uit deze raad.

Gij zit daar niet in, maar dat is mijn zorg niet. Het zijn vertegenwoordigers uit deze raad die op een democratische manier verkozen zijn om in de intercommunales te gaan functioneren. Het is dus deze raad die via haar vertegenwoordigers in de raad van bestuur mee de beslissingen neemt. Elk speelt zijn rol. En wat voorgesteld is, is geen theoretisch model maar een praktisch model.

DEBATTEN

We gaan ons uiteraard niet in de plaats van de gemeentebesturen stellen. De gemeentebesturen zullen zelf zeggen wie ze zullen afvaardigen, wij gaan dat uiteraard niet in hun plaats doen. Wij zullen in de raad van bestuur de afweging moeten maken welke gemeente een volwaardige stem krijgt en welke een raadgevende stem. Wie de raad van bestuur kent als een instelling als deze, weet ten volle dat daar nooit wordt gestemd. De jaren dat ik daar als voorzitter ben, is er nog nooit gestemd. Als je in een dergelijke instelling begint te stemmen, teken je het doodvonnis van je eigen instelling. Dat wordt met consensus beheerd, maar misschien is dat een begrip dat voor sommigen hun begripsvermogen te boven gaat.

Voorzitter, ik vraag de stemming.

De heer voorzitter

Mijnheer Joris, ik acht het onderwerp uitgeput, want het is al voldoende toegelicht. We moeten elkaar toch ook niet kriebelen om te kunnen lachen zoals Gilbert Temmerman het zou gezegd hebben. Volgt de raad mij daarin?

Stemming

De heer voorzitter

Met unanimité zijn de punten goedgekeurd. Ik voeg mijn stem bij deze van alle leden van de raad, oppositie en meerderheid die gestemd hebben. In het bijzonder fractieleider Lootens, de heren Gillis en De Cuyper. Wanneer ik de deputatie gelukwens, de medewerkers, ook de medewerkers op het juridische vlak, de adviseur, en degenen die voortdurend stand-by zijn geweest en in het bijzonder nog eens zeg ik wat al gezegd werd aan de heer gedeputeerde Van Der Meiren: chapeau!

Ik deel officieel mee dat er unanieme goedkeuring is van de 2 onderdelen van het punt 16.

PUNT 5

PERSONEEL – STATUTEN EN REGLEMENTEN: GOEDKEURING VAN DE WIJZIGINGEN AAN HET ARBEIDSREGLEMENT

Stemming

PUNT 6

PERSONEEL – STATUTEN EN REGLEMENTEN: GOEDKEURING VAN DE AANPASSINGEN AAN HET PERSONEELS-STATUUT

Stemming

PUNT 7

REGIONAAL WELZIJNSOVERLEG (RWO): GOEDKEURING VAN HET VOORTGANGSRAPPORT 2004 INZAKE DE ONDERSTEUNING VAN REGIONAAL OVERLEG EN REGIONALE SAMENWERKING IN DE WELZIJNSSECTOR OOST-VLAANDEREN

Stemming

PUNT 8**INTERPELLATIE VAN DE HEER M. JORIS OVER DE IMPACT VAN HET CHINESE MILIEUBELEID OP ONZE RELATIE MET HEBEI****De heer Joris**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
 Pan Yue, de Chinese onderminister voor milieu, verklaarde begin maart in een vraaggesprek met het Duitse 'Der Spiegel' dat de economische groei in China een ernstige ecologische crisis veroorzaakt. Hij voorspelde dat de oppervlakte van het land dat bewoonbaar en voor landbouw geschikt is, in een periode van vijftig jaar gehalveerd zal worden, ondermeer door het oprukken van de woestijnen in China. Vijf van de tien meest verontreinigde steden ter wereld liggen in China. Eén kwart van de Chinezen heeft geen toegang tot zuiver drinkwater. In Peking is 70 tot 80% van alle kankergevallen te wijten aan milieuverontreiniging. De onderminister wijst er ook op dat China voor de productie van goederen met een meerwaarde van 10 000 dollar zeven keer meer grondstoffen en energie gebruikt dan Japan, bijna zes keer meer dan de Verenigde Staten en zelfs- het meest significante cijfer! – bijna drie keer meer dan Indië, dat met dezelfde problemen kampt als China en vanuit dezelfde achterstandspositie is vertrokken. Vermits deze cijfers afkomstig zijn uit een officiële bron binnen de Chinese regering, zijn ze zeker niet overdreven, waarschijnlijk eerder integendeeel. Dat is universeel voor blanken, aziaten overal in alle systemen. Regeringen kennende stellen ze dit altijd te rooskleurig voor. Dit is geen binnenlandse aangelegenheid van China alleen. Onder andere doordat zij alle milieunormen aan hun laarzen lappen, zijn de Chinezen in staat onze bedrijven op een oneerlijke manier kapot te concurreren. Acht de deputatie het verantwoord dat wij de bevolking hier strenge milieunormen opleggen, die soms leiden tot delocalisaties en het verlies van arbeidsplaatsen, terwijl wij anderzijds toelaten dat Chinese bedrijven, die alle milieubepalingen negeren, onze markten met hun producten overspoelen? Is die concurrentievervalsing reeds ter sprake gekomen in onze contacten met Hebei? Hoe vaak werd deze problematiek reeds aangekaart tijdens de contacten van onze provincie met Hebei? Tegenover welke gesprekspartners? Wat was hun antwoord?
 Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Ik zou de collega willen bedanken omdat hij dit interessante en dringende probleem ter sprake brengt. Ik heb vorige week in de 2e commissie reeds een uitvoerig rapport uitgebracht over de China missie. Vermits de eerste interpellatie van de collega zich focust op het milieuprobleem in China zou ik een aantal zaken willen aanhalen die ver in het verleden teruggaan. Het is inderdaad nog maar 4 weken geleden dat we in China geweest zijn met een beperkte delegatie. De besprekingen over de milieuproblematiek was een van de voornaamste punten, want ze beseffen in China ook ten volle dat ze daar een probleem hebben. Twintig jaar ongeremde economische groei binnen een kader dat relatief op milieugebied niet tot weinig georganiseerd is, dat richt schade aan. Dat weten wij en dat weten de Chinezen ook. Daarom hebben wij het milieuaspect als een van de belangrijkste actoren meegenomen bij onze bezoeken aan China.

Ik verwijs hierbij bijvoorbeeld naar een ecologische crisis die dreigt in China door de desertificatie of de woestijnvorming. Een groot deel van China wordt bedreigt door die woestijnvorming. Peking ligt op amper 200 km van de Gobi-woestijn. Jaarlijks krijgen ze daar een aantal zandstormen te verwerken die het economische leven verstoren tot in de hoofdstad van China. De Chinezen zijn zich daar ook van bewust en in die context hebben we in overleg met Hebei - dat is de provincie die rond Peking ligt - een landbouwproject opgezet in Kangbao. Kangbao bevindt zich in het noorden van de provincie aan de grens met Binnen-Mongolië en aan de rand van de oprukkende Gobi-woestijn.

In samenwerking met onze eigen proefcentra en met de universiteit hebben wij nagegaan welke boomsoorten daar het beste aarden. Het probleem is daar uiteraard dat het vrij hoog gelegen is, de droge grond en de grote temperatuurschommelingen. De resultaten waren zeer positief en bemoedigend en zouden eigenlijk aan de basis liggen van de oprichting van de Flahort-cluster. Dat is een cluster waarbij 13 grotendeels Oost-Vlaamse bedrijven gelinkt aan landbouw zich groepeerden om zich op een geïntegreerde manier te presenteren op de Chinese markt. Dat werd recent bekrachtigd door de oprichting van een joint venture met de Chinese groep Hanfeng, een joint venture met zeer veel potentieel voor onze bedrijven.

DEBATTEN

Het wetenschappelijk bosproject werd plechtig ondertekend tijdens het officieel bezoek van onze eerste minister Guy Verhofstadt aan de Volksrepubliek China in november 2001 en heeft dus de nodige officiële erkenning gekregen.

Het intussen verdwenen Oost-Vlaamse bedrijf Seghers Better Technology had in China een contract afgesloten voor de bouw van een grote waterzuiveringsinstallatie in de hoofdstad van Hebei, Shijiazhuang.

Op korte termijn zouden wij terug met een missie naar China trekken die zich vooral zal focussen op landbouw en milieu. Er zal dan ook een engagement vastgelegd worden in een 'letter of intent' die dan de formele basis zal vormen voor de toekomstige samenwerking. Het is dus een win-winsituatie, want China kan werken aan zijn milieu en onze ondernemers krijgen opportuniteit in China en dat is eigenlijk een buitenkans.

Mijnheer de gouverneur en mevrouw de gedeputeerde voor milieu hebben daar een onderhoud gehad met de milieuadministratie van de provincie Hebei, waar ze een aantal zeer interessante punten besproken hebben. De grote nood is toen ook tot uiting gekomen die men daar voelt om de mensen daar te laten vormen op het gebied van milieu, want ik herhaal het 20 jaar grote industriële groei in een land dat hoofdzakelijk voor zijn energie op steenkool aangewezen is (65% van het energiegebruik is steenkool), dat richt schade aan. In Beijing hangt een soort Londense smog en men voelt dat ook in andere Chinese steden.

In Europa is het industrialisatieproces op het milieugebied ook niet vlekkenloos verlopen. De grote zorg voor het milieu is eigenlijk nog maar vrij recent opgedoken.

In China is dat met zijn versnelde industriële groei in de aanvangsfase te weinig of niet in overweging genomen, maar de autoriteiten zijn er zich nu ten volle van bewust.

Wat uw vragen betreft. Hebben we daarover gesproken? Ja.

Is er daar een bewustwording ontstaan? Ja.

Trachten wij daar iets aan te doen? Ja, we trachten bovendien om onze bedrijven beter te maken. Dat neemt niet weg dat deze toestand verre van ideaal is.

Ik heb daar ook een gesprek gehad met de autoriteiten van een bedrijvenzone van 56km² en de leergierigheid en de vragen van hoe wij omgaan met de milieubepalingen is groot. Ook de belangstelling voor de uitleg van hoe wij werken met milieuvergunningen is zeer groot. Er werd toen ook een heel realistische vraag gesteld die ook bij ons dikwijls gesteld wordt en vaak aanleiding geeft tot een punt van discussie, namelijk: "Hoe dwingt men die normen af?" Zelfs zover denkt men al. Het bewustzijn is er dus en ze willen eraan werken, maar er is nog een lange weg af te leggen. Ze hebben in China trouwens de Kyotonormen overschreden, maar wanneer ze er nu werk van maken, zal dat de productiekosten ook opdrijven zoals bij ons.

Tot zover.

PUNT 9

INTERPELLATIE VAN DE HEER M. JORIS OVER DE IMPACT VAN DE CHINESE DUMPINGPOLITIEK OP DE OOST-VLAAMSE TEXTIELSECTOR

PUNT 10

INTERPELLATIE VAN DE HEER M. JORIS OVER DE RAMPZALIGE TOESTAND IN DE OOST-VLAAMSE KLEDING- EN BREIGOEDSECTOR

De heer Joris

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In het eerste stuk zal ik de globale en de Chinese context van het probleem van mijn vraag proberen te schetsen en mijn eeuwige toevoeging heb je dat al in Hebei aangekaart. In het tweede stuk zal ik mij toespitsen op wat er concreet voor onze provincie Oost-Vlaanderen en de textiel en breigoedsector daar betekent. Dat is een ander aspect van hetzelfde probleem natuurlijk en dat is misschien ook een andere bevoegdheid van een andere gedeputeerde.

Goed het algemene beeld. Dat gaat hoofdzakelijk over textiel, schoenen zitten hier nog niet in.

Volgens Euratex, de Europese textielfederatie, verdwijnen er in Europa per dag duizend banen in de textielsector. Dit is voornamelijk te wijten aan de dumpingpolitiek van de Chinezen. De voorbije vijf jaar hebben waarschijnlijk al één miljoen werknemers in de textiel- en kledingsector in Europa hun baan verloren. Johan Van Hecke, vroeger CVP, dan NCD, nu VLD, wees hierop in een opiniestuk in 'De Tijd' van 28 april jongleden. Hij wijst er terecht ook op dat de situatie in de textielsector in vele ontwikkelingslanden nog dramatischer is. Hij noemt als voorbeelden Cambodja, Bangladesh, Malawi en Zuid-Afrika. Lesotho had hij er ook nog bij kunnen zetten, want dat is ook een van de tragische gevallen. Anders dan in Europa kunnen ontslagen arbeiders daar niet terugvallen op werkloosheidsuitkeringen en een uitgebreid netwerk van sociale voorzieningen dat bij ons de pijn van een ontslag en het menselijk lijden van een ontslag niet wegneemt maar toch aanzienlijk opvangt en kan verzachten. Dat ook die landen getroffen worden door de oneerlijke Chinese concurrentie, bewijst dat het niet alleen een kwestie is van lage lonen, want in al die landen liggen de lonen óók zeer laag. Het is ook niet eerlijk om landen die als enige troefkaart lage lonen hebben om die uit te sluiten om redenen van eerlijke en vrije markt, want dan veroordeel je een aantal fatsoenlijke werknemers tot de hongerdood omdat ze weinig verdienen en dat kan niet.

Er is duidelijk nog een ander mechanisme in het spel: dumping. De Chinezen voeren met hun textielproducten een regelrechte dumpingpolitiek. Vele producten zoals breigoed en kleding worden geleverd aan een prijs die lager is dan de kostprijs van de gebruikte grondstoffen! Ge kunt lage lonen hebben, maar ge kunt nooit negatieve lonen hebben. Als een trui verkocht wordt voor een prijs die lager is dan de prijs van de wol die erin zit, dan is er iets mis. Dat betekent dat de Chinese overheid in dat geval verdoken of openlijk subsidies geeft, of de prijs kunstmatig drukt en dat noemt men dumping. Dit wijst op een politiek gemanipuleerde prijssetting, en op rechtstreekse en onrechtstreekse staatssteun in de vorm van renteloze leningen, exportsubsidies en zelfs gratis energie! Tegen 'normale' concurrentie van lage loonlanden kan men nog optornen met hogere kwaliteit, beter management en hogere productiviteit. Maar tegen de oneerlijke Chinese dumpingpolitiek schieten al die wapens te kort. China beheerst nu reeds 20% van de wereldexport in textiel. Men vreest dat dit de komende jaren zal stijgen tot 25%. De Chinezen maken hun concurrenten één voor één kapot. Het wordt hoog tijd dat wij tegenmaatregelen treffen. De vernietiging van de textielsector treft vele landen, en ook in ons land stelt het probleem zich in alle provincies. Maar een textielprovincie als Oost-Vlaanderen wordt wel zwaarder getroffen dan gemiddeld.

Men moet niet zeggen dat mijn vraag nu achterhaald is aangezien de Europese commissie nu recentelijk maatregelen zou genomen hebben, want volgens die maatregelen zou de groei van de Chinese export vertraagd worden. Ja! Dat wil ik wel geloven. De Duitsers zouden hun veroveringstempo in 1940 ook wel verlaagd hebben, ze hadden toch al alles. Het is geen kwestie dat de groei moet vertragen, het moet afgebouwd worden tot een eerlijk en redelijk niveau.

Heeft de provincie deze problemen reeds aangekaart in haar contacten met Hebei?

Wat was het antwoord van onze gesprekspartners?

Gaat de bestendige deputatie in eigen land bij de hogere overheden aandringen op importbeperkingen en tolheffingen op Chinees textiel?

De maatregelen van de Europese Commissie kunnen heel kort samengevat worden: te laat en te weinig.

Ik ga nu over op het Oost-Vlaamse luik van het geheel. Ik ga het Chinese aspect daarvan natuurlijk niet herhalen, maar Oost-Vlaanderen is ernstig in moeilijkheden gekomen wat textiel betreft vanaf het moment dat de textielhandel volledig is vrijgemaakt. Over het algemeen ben ik voor vrijhandel en ik denk dat er een hele brede consensus is dat gemiddeld genomen vrijhandel op lange termijn na het verwerken van de eerste schokken efficiënter is dan protectionisme. Ik ben hier geen pleidooi aan het houden voor protectionisme, maar vrijhandel veronderstelt ook dat de marktmechanismen op een normale manier kunnen spelen en dat er eerlijke concurrentie is. Als een grote economische supermacht als China bepaalde bedrijven gaat subsidiëren openlijk en verdoken, dan worden de normale regels van de vrijhandel ernstig verkracht en dan gaat dat niet meer. We moeten het principe van de vrijhandel in zijn geheel verwerpen bijna.

Een verantwoordelijke van het ACV – hij kan het echt niet helpen dat ik hem hier moet citeren, ik wil die arme man niet in diskrediet brengen – gaf vorige week in 'De Tijd' een angstaanjagend overzicht van de manier waarop de textielindustrie in onze provincie door de Chinezen wordt geliquideerd. Alleen al in Sint-Niklaas waren er na de Tweede Wereldoorlog 200 breigoedbedrijven. Nu nog 14. Ik citeer nu letterlijk: "Tot in de jaren '90 kochten ondermeer E5-Mode en C&A nog een deel van hun breigoed in Sint-Niklaas. Dat is nu allemaal China geworden. De grote baas van E5-Mode zegt dat hij geen keuze heeft. Als hij niet in China koopt, is hij binnen drie maanden failliet. [...] Wij zijn seizoenarbeiders geworden.

DEBATTEN

Steeds meer grote merken laten hun grote voorcollecties in Azië maken. Bij ons komen ze enkel nog voor de tussencollecties, om in te spelen op een kleur die het plots goed doet of om gaten op te vullen in de collecties die in China zijn gekocht."

Vooraf familiale kmo's gaan roemloos ten onder. Dit lijkt akelig veel op kolonialisme. Het doet denken aan de manier waarop de Britten in de negentiende eeuw de textielindustrie in Indië hebben ontmanteld en het land een monopolie voor Brits textiel hadden opgelegd. Textielproductie in Indië zelf was *de facto* verboden. Pas onder leiding van Gandhi kwam daar georganiseerd protest tegen in de vorm van enerzijds boycots van Brits textiel en anderzijds thuisspinnerijen. Vandaar het spinnewiel in de vlag van Indië. Als wij niet opletten komen we in hetzelfde schuitje terecht.

Heeft de provincie deze problemen reeds aangekaart in haar contacten met Hebei?

Wat was het antwoord van onze gesprekspartners?

Gaat de bestendige deputatie bij de nationale overheid aandringen op steun- en

beschermingsmaatregelen voor onze textielsector, zowel op nationaal als op Europees niveau?

Kunnen we in navolging van Gandhi een actie overwegen om het Vlaamse of desnoods alleen het Oost-Vlaamse textiel te promoten? "Koop Vlaams textiel" "Koop Oost-Vlaams textiel"

We moeten toch iets doen om die ineenslopende textielsector te redden.

Dank u.

De heer Bauwens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het is zeker niet mijn bedoeling om te antwoorden in plaats van de deputatie. Ik wil enkel een aantal korte bedenkingen maken in dit dossier en met betrekking tot deze drie interessante tussenkomsten.

De vrijmaking van de handel tussen China en Europa is natuurlijk iets waar we zelf niet veel kunnen aan doen. Dat kadert binnen bepalingen die door de wereldhandelsorganisatie vastgelegd zijn. Zij leggen de spelregels vast en de manier van werken. Dit is jammer genoeg voor ons op sommige momenten en zeker voor een aantal kmo's een vaststaand feit. Er is inderdaad een probleem en er moet aandacht besteed worden aan een aantal facetten die onder andere in deze interpellatie aan bod kwamen. Ik zou het heel kort eens willen hebben over delocalisatie, want dat is uiteraard ook een gekend probleem.

Enerzijds is er het facet van de ondernemers. Zij proberen om te produceren daar waar zij hun concurrenten voor kunnen blijven onder de meest gunstige marktomstandigheden. Arbeidskost is daarvan een van de belangrijke factoren en we weten allemaal dat België na Zwitserland de hoogste arbeidskost heeft binnen Europa.

Een tweede facet daarin zijn de arbeidsvoorwaarden en de arbeidsomgeving en de manier van aan de werken deel te nemen. Daar spelen onder andere naast de patronen ook de vakbonden een belangrijke rol.

Tweede luik van delocalisatie is uiteraard ook de gewijzigde economische situatie. Ik wijs erop dat een aantal nieuwe economieën opgekomen zijn de laatste jaren. De BRIC-landen zijn u waarschijnlijk niet onbekend namelijk Brazilië, Rusland, India en China. Dit zijn landen die nu ook hun deel van de internationale koek willen. We moeten dus zoeken naar een evenwicht binnen deze tendens, naar globalisatie van onze economie. Onze collega steunt zich in zijn laatste interpellatie op een artikel verschenen in 'De Tijd' door een verantwoordelijke van het ACV. Ik wijs erop dat ook vakbonden een bepaalde verantwoordelijkheid hebben. In het maandblad van de Kamer van Koophandel vindt u een verslag dat vakbonden een Zeeuwse textielonderneming een aantal momenten plat gelegd hebben omdat zij bepaalde onderhandelingen kracht wilden bijzetten. Als die ondernemers beslissen om een jammerlijke delocalisatie door te voeren, zullen de redenen, de activiteiten of standpunten van die vakbonden daarin ook een rol spelen. Dus ik vind het een beetje raar dat onze collega interpellant een vakbondsman aanhaalt om zijn betoog kracht bij te zetten.

Dank u.

De heer Joris

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Op het argument van mijnheer Bauwens zou ik heel kort een genuanceerd antwoord willen geven.

Uiteraard hebben de vakbonden ook hun verantwoordelijkheid en, soms, zoals het altijd gaat in de zeven vette jaren, als men geen wijze Jozef als rentmeester heeft, dan stelt u dikwijls te hoge eisen. Ik bedoel met Jozef de Jozef uit de bijbel. Ik maak geen allusie op een politicus, want ik zie daar al iemand boos kijken ...

De heer voorzitter

De voornaam van de huidige paus is zoals we weten ook Josephus. Dus Jozef is een mooie voornaam, al bij elkaar. We hadden begrepen dat u de bijbelse rentmeester bedoelde.

De heer Joris

... Men stelt dan dikwijls te hoge eisen en dan slacht men soms de kip met de gouden eieren. Dat neemt niet weg dat ze ook gelijk hebben als zij zeggen: "We kunnen toch niet onze arbeiders gaan laten concurreren tegen de lonen en de levensomstandigheden in de derde wereld." Als het de bedoeling is van een totale liberalisering dat de arbeiders in de geïndustrialiseerde wereld aan dezelfde bijna hongerlonen moeten gaan werken als in de ontwikkelingslanden dan is er iets totaal mis. Het mag zeker niet gebeuren dat men die twee groepen arbeiders in de arme en in de rijke landen tegen elkaar gaat uitspelen en elkaar laat doodconcurreren.

Ik heb u gezegd dat mijn echtgenote Chinees kent en ik heb heel China rondgereisd samen met haar. Ik ben geen economisch specialist, maar ik ben een kletskaus. Ik babbel graag met iedereen, al is het dan in het Engels of met mijn vrouw als tolk, en voor veel Chinese arbeiders in de textiel is dat hun tweede job. Daarbuiten werken die nog op hun veld en hebben die bijna een fulltime job als boer om hun inkomen mee op peil te houden.

Ik hoop dat het niet de bedoeling is dat onze arbeiders, of voornamelijk arbeidsters, in de textielsector in hetzelfde sukkelstraatje verzeilen, dat ze om in hun levensonderhoud te voorzien terug zelf groenten moeten kweken en zelf gaan boeren.

Men moet van een loon in een fabriek fatsoenlijk rond kunnen komen.

De collega heeft voor een groot deel gelijk met zijn kritiek op de vakbonden, maar dat neemt niet weg dat ze met hun kritiek ook soms gelijk kunnen hebben.

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Met betrekking tot de vakbonden moeten we toch duidelijk zijn.

Ik zou hier niet graag hebben dat de indruk gewekt wordt dat de vakbonden in dit land hun verantwoordelijkheid niet nemen. Ik verwijs gewoon naar het artikel in de Gids op Maatschappelijk Gebied van maart 2005 - dat is niet lang geleden – waar Luc Cortebeeck de historiek schetst van de laatste onderhandelingen over het interprofessioneel akkoord en waar we zien hoe men zijn verantwoordelijkheid in moeilijke omstandigheden genomen heeft.

Ik verwijs ten slotte naar de toenmalige voorzitter bij het tot stand komen van dat interprofessioneel akkoord, Luc Van Steenkiste, toch ook niet de eerste de beste, die gezegd heeft, trouwens niet alleen over vakbondsmensen, maar zelfs over politici, dat hij hoogachting heeft voor de manier waarop ze in moeilijkheden hun verantwoordelijkheid nemen.

Ik raad u absolute lezing aan van de Gids op Maatschappelijk Gebied, maart 2005.

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het is evident dat we hier voor een zeer delicaat probleem staan. Iedereen kent inderdaad de problemen in de textiel- en breigoedsector. Ik denk dat we ons hier – en de collega heeft dat terecht al gesteld – moeten hoeden voor ongenueanceerde standpunten en stellingnames en dat we, zoals collega Bauwens het gesteld heeft, de geografische context moeten bekijken waarbinnen dat geheel van handelsbetrekkingen zich voltrekt.

DEBATTEN

Er zijn twee belangrijke data die we moeten onthouden, twee belangrijke gebeurtenissen eigenlijk. Om te beginnen, toen China na de dood van Mao in 1976 zich politiek openstelde voor de wereld was het duidelijk dat men ook zou proberen toe te treden tot de wereldhandelsorganisatie. Die onderhandelingen zijn al opgestart in 1987 en die hebben geresulteerd uiteindelijk in de toetreding van China in 2001 tot de wereldhandelsorganisatie, maar met een aantal bepalingen die zegden onder andere dat de andere WHO-leden tot 2008 tijdelijk noodmaatregelen mochten treffen indien de textielexport van China tot problemen zou leiden. En het is juist op basis van die clausule dat nu de Europese Commissie eigenlijk een akkoord gesloten heeft vorige week met China, een akkoord dat stelt dat een importerend land de Chinese exportgroei mag beperken tot 7,5 % van het niveau van het vorig jaar. Dat is binnen de WHO-akkoorden.

Het tweede element waarmee we rekening moeten houden is de zogenaamde Uruguayronde van 1993 die erin resulteerde dat anderhalf jaar later Europa en de VS beslisten om de importquota's voor textiel en kledingproducten op te heffen, niet ten opzichte van China maar algemeen. Maar in dit brede akkoord onderhandelde de Europese Commissie een overgangsperiode van 10 jaar om de quota's af te schaffen. Met ingang van 1 januari 2005 zijn deze importbeperkingen voor China, ook voor India, geschrapt zodanig dat men alleen kon terugvallen op dat WHO-contract waarbinnen we tot 2008 tijdelijk maatregelen kunnen treffen.

Een aantal bedrijven hebben zich in die overgangsperiode gereorganiseerd en hebben geprobeerd eigenlijk op basis van vernieuwing en specialisatie hun domein vrij te houden en te beschermen door een innoverend gedrag. Maar het is vooral in de traditionele sectoren dat we kwetsbaar zijn gebleven. Er zijn een aantal problemen, Mijnheer de Voorzitter, aan beide zijden, zowel aan Chinese zijde als aan Europese zijde.

Sta mij toe, Collega, dat ik aan Europese zijde zeg dat het probleem Oost-Vlaanderen, Vlaanderen en België ver overstijgt. Het is een Europees, zoniet een wereldprobleem. Ook in Amerika trouwens hebben ze dat probleem op dit ogenblik.

Een eerste probleem, en u hebt daar terecht naar verwezen, is de prijsbepaling die enerzijds bepaald wordt door:

- de lageloonkosten van 80 tot 100 dollar per maand met werkweken die vaak tot 60 uren oplopen;
- het enorme arbeidsreservoir dat er is waar men uit kan putten;
- het feit dat een deel van de bedrijven die textiel leveren nog altijd staatsbedrijven zijn die eigenlijk leven op leningen waarvan het dubieus is of ze die ooit zullen kunnen afbetalen;
- bedrijven – en dat verklaart die relatief lage rol die de grondstoffen daarin spelen – die hun eigen plantages van katoen hebben en op die manier in hun eigen behoeften voorzien. Dat verklaart ook die lage prijzen.

Dus wat de prijzen betreft zit daar zeker een probleem in China. Maar wat betreft het enorme arbeidsreservoir dat ze daar hebben, zullen de gevolgen ervan alleen maar kunnen opgevangen worden door het stijgen van de lonen, door betere werkomstandigheden en ook door meer milieu-investeringen op termijn. Dat zal ook zijn invloed hebben.

Ik heb ook verwezen naar de staatsbedrijven.

Het derde probleem waarnaar ik verwijs is het probleem van de intellectuele eigendomsrechten. China heeft beloofd dat ze dat gingen onderschrijven. Er worden pogingen gedaan, veronderstel ik, om dat te doen, maar op dat gebied, daar ben ik zeker van, is er ook nog een lange weg af te leggen. Dat zijn drie elementen, problemen met China zelf, waar men zal moeten blijven op hameren en waar ze kwetsbaar zijn. Ze weten wanneer ze willen uitpakken in Beijing in 2008 – en ze zullen uitpakken met die Olympische Spelen – dat ze die Achilleshiel zullen moeten beschermen, dat ze kwetsbaar zullen zijn op het moment wanneer de ogen van de hele wereld op hen zullen gericht zijn.

Er zijn natuurlijk ook bij ons een aantal verklaringen.

Ook bij onze bedrijven. U hebt daar naar verwezen. Het zogenaamde kop-staartsyndroom waarbij enerzijds het design, het ontwerp, hier nog gebeurt bij ons, de productie elders. Nu is dat in Zuid-Oost-Azië, hoofdzakelijk in China, voorheen was dat in Oost-Europa. Het is geen nieuw verschijnsel. Het is alleen een opschuivend verschijnsel.

Dan de marketing en de verkoop opnieuw hier.

We moeten zeggen dat het inderdaad een probleem is.

Probeer men er iets aan te doen? Kunnen wij op Oost-Vlaams gebied onderhandelen met China?

Kunnen wij onderhandelen met Hebei daarover? Hebei heeft daar ook geen bevoegdheden in. Het zijn de wereldhandelsorganisatie, de Europese Unie en China nationaal die moeten tot een oplossing komen.

Die is er nu gekomen in verband met de invoerbepalingen voor wat een aantal producten betreft.

Anderzijds moeten we ook eens kijken wat onze belangen zijn in China. U zult ook op het hoogtepunt eigenlijk van de problematiek van onze textielbedrijven de reacties gehoord hebben van onze vlasbedrijven. Die zegden: pas op, wij exporteren naar China en als die textielindustrie daar wel vaart dan hangen hier een ruim aantal werkplaatsen in de vlasnijverheid af van wat wij naar China uitvoeren als dusdanig. Daarboven – ik zal straks een aantal cijfers quoteren – was China in 2004 de twaalfde belangrijkste wat betreft de import, maar wat onze export betreft staat China ook zeer hoog gerangschikt in de landen waarheen wij exporteren.

De Chinese markt, waar we nu mogen veronderstellen dat ongeveer al een vijfde van die bevolking, zelfs iets meer, een reële koopkracht ontwikkeld heeft, is ook een interessante markt voor onze uitvoerende bedrijven als dusdanig.

Ik denk dat ik daarmee zowat het voornaamste gezegd heb, maar ik wil er ter geruststelling aan toevoegen, Collega, dat wij, wanneer wij missies doen en gedaan hebben naar China, op één of twee uitzonderingen in een vrij ver verleden, er nooit op aangestuurd zouden hebben om textielbedrijven mee te nemen naar China. Wat daar de rol van de provincie betreft zouden wij er op dat gebied zeker nooit voor gezorgd hebben dat de textielbedrijven van Oost-Vlaanderen meegevoerd werden in ons kielzog naar China.

Tot zover, Mijnheer de Voorzitter, een antwoord.

De interpellant focust op de provincie, maar het probleem is zo wereldomvattend dat we het in zijn echt kader moeten bekijken wanneer we erover spreken.

Dank u.

De heer Joris

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Is het mogelijk van een promotiecampagne voor Oost-Vlaams of Vlaams textiel te doen? Is dat juridisch haalbaar?

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

U stelt de vraag aan mij, maar ik zal dat samen met de collega die verantwoordelijk is voor EROV en die nog vorig jaar een speciale textielactie doorgevoerd heeft en zeer goed de textielcluster kent, bekijken.

Dank u.

PUNT 11

INTERCOMMUNALES: ILVA: BEVESTIGING BORGSTELLING INVESTERINGSLENINGEN

Stemming

DEBATTEN

PUNT 12

INTERCOMMUNALES: ILVA: RAAD VAN BESTUUR: VOORDRACHT VAN 1 VERTEGENWOORDIGER (VERVANGING F. DE VILDER)

PUNT 13

HUISVESTINGSMAATSCHAPPIJEN: SM DE NIEUWE HAARD, RONSE: STATUTAIRE VERGADERING: AANDUIDING VAN 1 VERTEGENWOORDIGER (VERVANGING W. TORTELBOOM)

De heer Lootens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wij stellen de heer Jean-Pierre Stockman voor.
Dank u.

Gezamenlijke stemming

PUNT 14

WATERLOPEN: POLDER SINAAI – DAKNAM: PROJECT HERPROFILERING ARMENTRUYENBEEK: TOEKENNING VAN EEN BIJKOMENDE SUBSIDIE VOOR DE BIJKOMENDE OEVERVERSTERKINGSWERKEN EN MEERPRIJS GROUTSCHERM

Stemming

PUNT 15

BEGROTING 2005: GOEDKEURING VAN DE 3DE REEKS WIJZIGINGEN

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik heb in de eerste commissie een aantal vragen gesteld in verband met het systeem van het werken met uitzendkrachten. Tot op heden heb ik nog geen antwoord mogen ontvangen, ook al was mij dat beloofd. Ik meen toch dat het college – en ik leg de nadruk op college – toch kennis heeft van de dossiers die ze bespreken en goedkeuren in de zitting van de bestendige deputatie. Tot op heden heb ik nog niets van antwoord ontvangen.
Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik denk dat er hier gewoon een misverstand in het spel is.
Die zaak had betrekking op de jobstudenten en collega Vercamer heeft in de centrale commissie gisterenavond het antwoord verstrekt. Maar de collega is bereid om dat hier te herhalen.
Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer Vercamer is zeker bereid om mijnheer Veys de essentie van zijn uitstekende tussenkomst van gisteren in de centrale commissie mee te delen. Dan kunnen woord en wederwoord volgen.

De heer Van Hecke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wij hebben daarnet een zeer interessante vraagstelling gehad van collega De Vilder over de fietspaden waaruit gebleken is dat het budget dat op onze begroting staat na begrotingswijziging van 1 500 000 EUR eigenlijk niet volstaat.

We hoorden dat er een wachtlijst is van 23 aanvragen. Totaal bedrag ongeveer 900 000 EUR. Ik heb goed begrepen dat de gemeenten eigenlijk niet kunnen beginnen met de aanvang van die fietspaden zolang er geen budgetten zijn. Dus als er nu ergens in de begroting een wijziging zou moeten komen, lijkt het mij toch wel evident dat er wordt gekeken om die budgetten te verhogen.

900 000 EUR, is dat veel?

Dat is minder dan de prijs van een dierenkliniek of de aanleg van een golfterrein. We kunnen daarmee de volledige achterstand van de fietspaden oplossen in de gemeenten voor een jaar.

Dank u.

De heer voorzitter

De arme gedeputeerde Van Gaeveren is er niet op dit ogenblik, maar ik zal uw opmerking overmaken. Kunnen wij stemmen op punt 15 onder de afspraak dat mijnheer Veys een tekst krijgt in verband met de uitzendarbeid van gedeputeerde Vercamer?

Akkoord, Mijnheer de Gedeputeerde?

De heer gedeputeerde Vercamer

Het verslag van de 1ste commissie zal vandaag allicht al beschikbaar zijn.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter,

Eén kleine bemerking in verband met het antwoord in de centrale commissie.

Ik meen dat de centrale commissie de werkzaamheden van de agenda regelt, maar in principe niet antwoordt op vragen die in de commissie worden gesteld.

Dank u.

De heer voorzitter

Dat is juist. Het was een noodgreep. U hebt gelijk daarin. Maar het leven is onvolmaakt. De mens is niet altijd sterk genoeg om een noodgreep te vermijden.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter,

Ik heb toevallig het verslag van de eerste commissie bij. In dat verslag staat: de vraag wordt doorverwezen naar gedeputeerde Vercamer die verontschuldigd is en zal worden beantwoord tijdens de vergadering van de centrale commissie of tijdens de plenaire vergadering.

Ik heb het gisteren gedaan, maar ik wil het perfect nog eens doen.

De heer voorzitter

Neen, Mijnheer Vercamer, dat mag u van mij niet.

Gelach

U moet u ook zo dul niet maken.

Ten eerste zit u hier niet met uw syndicale pet op, hoeveel respect ik voor die pet ook heb. Dat is nog een laatste bemerking van mij over daarstraks.

Ten tweede zit u hier ook niet met uw christelijke syndicale pet op. Dat was in verband met uw referenties.

DEBATTEN

Ten derde moet u zich zo dol niet maken. U hebt overschot van gelijk. U hebt gisteren uitstekend gesproken in de centrale commissie en daarvan krijgt mijnheer Veys de weerslag in het verslag. Het was wel een beetje een noodgreep door de afwezigheid, maar laat ons daar allemaal niet te zwaar aan tillen. Ik heb al gezegd: "Het leven is kort en de zon schijnt. Regent het? Dat is goed nieuws voor de landbouw. Regent het echt? Dat is uitstekend voor mijn gras."

Stemming

PUNT 17

PROVINCIALE INSTELLING VOOR MORELE DIENSTVERLENING OOST-VLAANDEREN: EERSTE BEGROTINGSWIJZIGING 2005: VERLENEN VAN EEN GUNSTIG ADVIES

Stemming

PUNT 18

PROVINCIALE INSTELLING VOOR MORELE DIENSTVERLENING OOST-VLAANDEREN: BEGROTING 2006: VERLENEN VAN EEN GUNSTIG ADVIES

De heer Gillis

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het is het tweede jaar op rij dat wij een advies mogen uitbrengen over de voorliggende begroting van de Centra Morele Dienstverlening en het is het tweede jaar op rij dat men vraagt: geef gunstig advies, provincieraad Oost-Vlaanderen, maar schrijf toch tegelijkertijd een zeer bezorgde brief via de VVP naar de hogere overheid om te zeggen, om aan te klagen, om hen te verwittigen dat er toch iets loos is met het systeem.

Dit is natuurlijk een beetje een zwakgebod.

Wij zouden daarom vragen dat deze provincieraad een negatief advies zou uitbrengen, want ook dat negatief advies is een symbolisch iets. Zelfs als wij hier collectief op ons hoofd gaan staan, zal er daar weinig aan veranderen. Het zal wel op onze begroting, op ons conto komen.

Waarom zou ik toch aandringen om een negatief advies uit te brengen?

Vorig jaar waren wij collectief toch een beetje ongelukkig omdat er enkel uitgavenposten in die begroting stonden en geen cent inkomsten.

Dit jaar is het lichtjes beter. Er zijn een paar inkomsten, maar de uitgaven zijn spectaculair gestegen met bijna 17 % waarbij zelfs een aantal begrotingsitems toch tot enig wenkbrauwengefrons leiden als men ziet dat de representatiekosten met 150 % stijgen.

Ik stel mij daar vragen bij.

Waarom zou het goed zijn dat wij een negatief advies uitbrengen?

Mocht gelijk welke kerkfabriek, mocht in de toekomst een moskeefabriek hier een begroting indienen die op één jaar tijd eigenlijk zonder echte verantwoording met bijna 17 % stijgt, zonder ook een eigen verantwoording, want al het geld is toch op kosten van de provincie, dan zouden wij dit terecht niet aanvaarden en een aantal vraagtekens zetten.

Omdat dit nu een religieuze of filosofische overtuiging is waarvan men zegt: "Ja goed, men is in historisch perspectief aan een soort inhaaloperatie bezig." Dat lijkt mij eigenlijk een fout uitgangspunt, een foute redenering.

Vandaar dat ik zou vragen om ons die bezorgde brief via de VVP te laten schrijven aan de hogere overheid, maar laat ons tegelijkertijd naar de instelling die op onze kredieten beroep doet ook een signaal geven. En dat is door een negatief advies uit te spreken.

Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zal iedereen die zit te popelen om naar Puyenbroeck te gaan, geruststellen. Ik zal het zeer kort houden.

Ik sluit mij volledig aan bij de tussenkomst van collega Gillis. In deze zou ik het niet beter hebben kunnen doen.

Dank u.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Wanneer wij aangekondigd hebben dat wij dit probleem bij de VVP gaan aankaarten, dan heeft het puur te maken met het wettelijke kader, namelijk dat de federale overheid een maatregel neemt, een wet stemt waarvan de gevolgen exclusief door het provinciebestuur te dragen zijn.

Ik durf hier wel voorstellen – en de term is hier al gebruikt vandaag – om ons eigen niet te kittelen om te kunnen lachen. Wij hebben geen enkele reden om hier negatief te adviseren, behalve het feit dat we het kunnen erg of jammer vinden dat wij uitsluitend en alleen die tekorten moeten dragen. De wet is de wet, ook voor ons.

Heel dit verslag, zoals het hier voorligt, is grondig onderzocht door de administratie. Er is een voorstel van positief advies en alleen om dwars te liggen negatief adviseren zonder dat u uw negatief advies kunt motiveren, zou ik liever niet doen.

We mogen de twee discussies niet met elkaar mengen.

We hebben geen reden om negatief te adviseren.

Ik stel voor positief te adviseren en wat betreft de exclusiviteit om de lasten naar de provincie door te schuiven, dat is een discussie van een andere orde die we federaal met de collega's van alle provincies moeten voeren.

Ik stel voor dit advies zoals het hier voorligt te stemmen.

Dank u.

De heer voorzitter

De stand van het debat bepalend, voor ik mijnheer Gillis nog het woord geef, wil ik de raad toch wijzen op wat de administratie, die een zeer zorgvuldig verslag heeft gemaakt, schrijft. De provinciale toelage stijgt van 689 000 EUR naar 804 000 EUR.

De vraag dient gesteld in welke mate de provincie, die moet instaan voor de financiering van de Provinciale Instelling voor Morele Dienstverlening, de groei van de jaarlijkse dotatie kan beheersen. Dat is een bijzonder zorgvuldige omschrijving die door mijnheer Gillis al is aangehaald. Hij krijgt nog het woord als hij dat wil. Ik heb eraan gehouden de stand van het debat te bepalen. Het gaat over een louter advies, maar wat mijnheer Gillis zegt, snijdt brood volgens mij.

De heer Gillis

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

Het is mooi dat de gedeputeerde zegt: "Onze administratie heeft de begroting onderzocht." Hij geeft advies om positief advies te geven. Ik lees het dossier en het verslag aan de raad zo niet. Natuurlijk kloppen de cijfers en als men alles optelt en aftrekt zal die begroting wel kloppen. Maar er zitten daar toch wel een aantal tendensen, een aantal uitgavenposten in waarbij men terecht vragen kan stellen en terecht een signaal kan geven in de zin van: "Jongens, let op. De rekker gaat ook maar zo lang rekken als de elasticiteit het toelaat."

Men is hier in feite niet verstandig bezig. Vandaar dat ik zou willen aandringen om toch een negatief advies uit te brengen als signaal.

Dank u.

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik wil mijnheer Gillis waarschuwen. De rekker zal nog verder gerokken worden dan momenteel het geval is.

Wat is er eigenlijk aan de hand?

DEBATTEN

Dit is een gevolg van een wetgeving die nationaal gestemd is en die nu geïmplementeerd is. En wat verkeerd is heeft niets te zien met de manier van besteden van dat geld binnen de PIMD, maar gewoon met de vorm van de wetgeving en de afwenteling van de last op de provincies. Men kan telkens opnieuw – en er zitten er een paar in de pipeline – nieuwe vestigingen vragen te accepteren. Dat gebeurt op nationaal vlak. Men is gestart met vier. Men zal daar Zottegem, Geraardsbergen, Dendermonde, enz. aan toevoegen. Er komen er nog. Daardoor groeit dat bedrag natuurlijk.

Het foutieve zit niet in het verkeerd gebruik ervan. Iedere frank is daar gerechtvaardigd. Dat wordt zeer grondig gecontroleerd door onze diensten met onderscheid daar waar het moet. U moet hier geen zaken insinueren die er niet zijn. Ik kan daarvoor mijn hand in het vuur steken. Ik zit daar namelijk als vertegenwoordiger van de gouverneur om die zaken te controleren.

Maar de fout zit in de waarschijnlijk ook door uw fractie nationaal gestemde regelgeving die zegt dat dat de manier van werken is en die dan achteraf de rekening doorschuift naar de provincie.

Daar protesteren we tegen. Niet tegen het verkeerd gebruik zoals dat hier min of meer naar mijn gevoel geïnsinueerd wordt. Dat is zeker niet het geval.

Trouwens, hetzelfde zal gebeuren als men straks de erkende godsdiensten krijgt, waar men ook de rekeningen aan de provincie gegeven heeft.

Dank u.

Stemming

PUNT 19

PROVINCIEWEG SINT-NIKLAAS – KIELDRECHT: GOEDKEURING VAN HET ONTWERP VOOR DE AANLEG VAN DE COLLECTOR NIEUWKERKEN-OOST

Mevrouw Gillis

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Deze baan tussen Nieuwkerken en Sint-Niklaas is een typisch voorbeeld van een provinciale weg: twee rijvakken, een strook van 50 tot 70 centimeter en dan een fietspad.

Niet dat er op deze weg veel ongevallen gebeuren, of slachtoffers vallen, maar toch heeft deze baan een zeer onveilig gevoel voor de fietsers.

Ik zou willen suggereren dat er korte hagen worden aangeplant tussen de baan en het fietspad. De ruimte is er en zeker buiten de bebouwde kom zou dit voor de fietsers een veiliger gevoel geven en het zou de snelheid van de automobilisten verminderen door het versmallend effect van de haag.

Ik betreur het ten zeerste – ik vind het eigenlijk een flagrante inbreuk tegen het milieubeleidsplan – dat de afsluitpaaltjes in azobéhout zijn en de zitbanken in metaal en tropisch hout.

Volgens mij is er nergens gevraagd voor FSC-gelabeld hout en zeker geen inlands hardhout zoals bijvoorbeeld robinia.

Vorige week op de 8ste commissie is er nog gezegd dat Oost-Vlaanderen een koploper is in het gebruik van FSC-gelabeld hout. Dit bewijst weerom het tegendeel.

Dank u.

De heer Stevenheydens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Op deze baan stonden aan de expresweg verkeerslichten voor men begonnen is met de heraanleg in Vrasene. Men heeft die verkeerslichten weggenomen omdat die geen nut meer hebben. Die werken zijn nu afgelopen, maar men heeft die verkeerslichten niet meer opnieuw geplaatst en men wordt daar dagelijks geconfronteerd met lange files die men naar alle waarschijnlijkheid, omwille van de werken in het havengebied, na de opening van het Deurganckdok nog langer zullen worden.

Ik heb al contact opgenomen met de gemeente. Die verwijst naar de provincie. De provincie zegt dat het de bevoegdheid is van het Vlaams gewest. Dat is het kruispunt op de provincieweg van Sint-Niklaas naar Kieldrecht, het kruispunt met de parallelweg die naar Sint-Gillis-Waas loopt.

Mijnheer de Gedeputeerde, u hebt al gezegd dat het uw bevoegdheid niet is, maar de gemeente zegt dat het wel de bevoegdheid van de provincie is.

Of het nu de bevoegdheid is van de provincie of niet, die verkeerslichten zijn weggenomen vanaf het ogenblik dat de provincie begon te werken aan die baan.

Dank u.

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik ga niet antwoorden op het FSC-gelabeld hout, maar ik weet dat wij daar in principe naar kijken via de afsprakennota.

Het is best mogelijk dat er geen is.

Men kan goed zeggen dat men het moet gebruiken, maar het moet beschikbaar zijn. Het kan zijn dat het er wel is, maar ik weet dat het voor sommige van onze bouwwerken niet beschikbaar is. Dat is de reden waarom men naar Siberische berk gegaan is in bepaalde situaties. Ik weet het vandaag niet, maar ik zal het onderzoeken. Ik zal het nagaan en het u schriftelijk bezorgen.

Wat de situatie met de verkeerslichten op dit moment betreft, neem ik aan dat men aan het werken is of dat de werken ongeveer gedaan zijn. Ik zal het nazien. Maar ik weet niet wat het probleem is of wat de reden is waarom ze er niet zouden herplaatst zijn.

Als ze er vroeger gestaan hebben, is er een toelating gegeven en op de één of andere manier moet het mogelijk zijn om ze te herzetten, tenzij er redenen zijn, maar die zijn mij vandaag niet bekend.

Als de interpellanten zo vriendelijk willen zijn om hun bedenkingen op papier te zetten, zal ik dat laten nazien.

Dank u.

Mevrouw Gillis

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zou eigenlijk nog een antwoord willen op mijn vraag in verband met het planten van de hagen.

Dank u.

De heer Maes

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik doe zelf met de fiets die weg enkele keren per week. Ik heb daar nog nooit enig onveiligheidsgevoel gehad of enige bedreiging gevoeld door wagens omdat daar geen haagjes staan, gehad. Er ligt daar een vrij breed fietspad. Er ligt daar eveneens een strook van 60 tot 70 centimeter. Ik vind dat één van de betere wegen qua fietspad, qua inrichting. Mevrouw Gillis zegt zelf dat er daar eigenlijk geen accidenten gebeuren. Het is een veilige weg. Maar toch moeten er een aantal dingen veranderen.

Ik vind eerlijk gezegd dat ze daarmee in overdrive gaat.

Dank u.

Stemming

De heer voorzitter

Zijn er nog tussenkomsten voorzien op de punten 20 en 21? Ja, dan stel ik voor om nu over te gaan naar de punten 22 en 47 omdat we hoffelijkheidshalve de gedeputeerde moeten toelaten om deze punten bij te wonen en hij is morgen om dienstredenen weerhouden.

Men had mij gesuggereerd om dit in besloten zitting te doen, maar dat doe ik niet want dat is in strijd met de geest van de tekst die zegt dat de besloten zitting aan het einde komt behalve bij tuchtzaken. Dus ze komt morgen op het einde. Het spijt mij, maar ik kan er niets aan doen. Zo moet geschieden. Het is een beetje strak geïnterpreteerd maar het is de geest van de wet. "De letter doodt en de geest maakt levend." Dat is nog een bijbels citaat.

DEBATTEN

PUNT 22

CULTUUR: NIEUWPOORTTHEATER VZW: GOEDKEURING VAN HET CONVENANT VOOR DE PERIODE 2005-2014

De heer De Cuyper

Ik zou hier toch nog eens het volgende willen zeggen. Het is eigenlijk puur toeval dat ik de tweede keer vandaag vanuit de minderheid de deputatie en in het bijzonder gedeputeerde Van Der Meiren moet gelukwensen met deze convenant die tot stand gekomen is. En waarom? Kartel? Wie zal het zeggen?

Rumoer

De heer voorzitter

Rustig blijven.

De heer De Cuyper

Maar, laat ons ernstig blijven.

De heer voorzitter

Aha, u zegt het.

Gelach

De heer De Cuyper

Iedereen herinnert zich mijn talrijke tussenkomsten in de diverse begrotingsrondes ten voordeel van het Nieuwpoorttheater. En eindelijk! Het kind is gebaard. Vandaar mijn felicitaties voor de gedeputeerde. Ik gebruik een beeldspraak ...

De heer voorzitter

Toch wel een beetje een gewaagde beeldspraak als ik aan het referendum in Italië denk.

De heer De Cuyper

Dat was ook het einde van mijn tussenkomst.

Gelach

De heer Veys

Vzw Nieuwpoorttheater is de organisatie die vorig jaar in de aanloop van de parlementsverkiezingen in het Gentse een affichecampagne deed: "Stem 72". De boodschap die met deze campagne gepaard ging was duidelijk voor de kiezers van mijn partij, toen nog Vlaams Blok geheten. De vzw Nieuwpoorttheater is eveneens de organisatie die op 27 november 2004 verklaarde dat zij haar abonnement op De Standaard opzegde aangezien De Standaard advertenties aanvaardde van mijn partij. Desalniettemin zullen wij deze convenant goedkeuren, omdat wij wel achter de culturele werking van het Nieuwpoorttheater staan.

Stemming

PUNT 47

GEZONDHEID: BUZAU: STICHTING SF. SAVA: VASTSTELLING VAN HET SAMENWERKINGSPROTOCOL

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik denk dat een korte inleiding heel wat vragen nadien kan voorkomen.

Ik zal hier de doelstellingen van de Stichting Sf. Sava even voorlezen zodat alle onduidelijkheden die in sommige geesten zou kunnen bestaan zo verdwijnen. Voor diegenen die het verslag aan de raad niet zouden gelezen hebben, de Stichting Sf. Sava behartigt het lot van de verlaten of verwaarloosde jongeren en ouderen. Het gaat dus over de rioolkinderen in Buzau en omgeving. De samenwerkingsovereenkomst heeft tot doel het uitbouwen van de optimale en de continue zorg voor de bewoners: basiszorg, medische zorg, maatschappelijke zorg, pedagogische zorg en existentiële zorg. Dit staat in het verslag aan de raad.

Om alle misverstanden te vermijden, zou ik voorstellen om de passus die in het verslag aan de raad staat ook over te nemen in het besluit bij de overwegingen. Namelijk: "Overwegende dat de stichting ... dit doel behartigt."

Het protocol. Waarom dit protocol? Is dit nieuw? Neen, dit zat voorheen in het samenwerkingsakkoord met het ziekenhuis. Maar om alle transparantie mogelijk te maken en om de uitbreiding van de werking van deze dienst buiten Buzau mogelijk te maken en ook in bijvoorbeeld Câmpeni (dat is een dorpje 20 à 25 km buiten Buzau aan de voet van de Karpaten) daar hebben wij een uitbreiding nodig van het budget naar 6 000 EUR. Dit komt in een aparte conventant en is zo ook apart controleerbaar door deze raad.

Ik weet dat de opmerking zal komen dat de facturen uitsluitend in het Roemeens zijn opgesteld. Het spijt me, maar het Roemeens is nu eenmaal de enige officiële taal in Roemenië. De facturen van een Vlaamse firma zijn naar ik aanneem ook in het Nederlands opgesteld. De facturen zijn door onze dienst audit gecontroleerd en allemaal juist en correct bevonden. Cijfers zijn daarenboven cijfers, dat verschilt in het Roemeens niet van het Nederlands. Ik vraag vol vertrouwen aan de raad om dit protocol voor 2005 goed te keuren.

Dank u.

De heer Veys

Eerst en vooral zou ik iets willen zeggen over het vormelijke aspect van de nieuwe versie. Ik vind het een beetje spijtig dat je quasi versie een en versie twee over elkaar moet leggen om te zien waar de wijzigingen zitten. Ik zou dan ook willen vragen om in de toekomst visueel, mits onderlijning duidelijk te maken waar de nieuwe tekstinlassingen zijn.

Ik dank in ieder geval de heer gedeputeerde voor zijn toelichting en de antwoorden die ik gekregen heb op mijn vragen die ik gesteld heb in de 3e commissie, de heer gedeputeerde weigerde toen om erop te antwoorden. Bij het voorstel van raadsbesluit: "Gelet op de bespreking in de 3e commissie...", over bespreking kan ik hier moeilijk spreken.

Ik wil ook nog opmerken dat als men hier spreekt over een protocol, ik heb het hier voor mij liggen, dat daar geen is sprake over de doelstellingen die nu ineens in het raadsbesluit worden doorgesluisd. En dit is hier blijkbaar het protocol dat reeds ondertekend werd ...

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Het "verslag aan de raad", Collega!

De heer Veys

Het protocol waar ook naar verwezen werd, dat reeds ondertekend is namens de organisatie en namens de gedeputeerde en voor een keer zit er wel een Nederlandstalige versie in. Er is daar geen sprake van de doelstellingen in kwestie. Vorig jaar kreeg de organisatie 2 500 EUR en nu ineens zonder bijkomende motivatie wordt dit opgetrokken naar 6 000 EUR.

DEBATTEN

Ik rond af met mijn opmerking over de boekhouding. Het is logisch dat de facturen opgemaakt zijn in de taal van het land waar de kosten of de facturen gemaakt werden, maar er zit geen enkele samenvattende nota in van waar juist de hoofdposten naartoe gegaan zijn. Ik meen, tenzij wij hier een Roemeense boekhouder hebben, dat wij als raad op zijn minst die essentiële informatie zouden moeten krijgen om onze taak, namelijk het nazicht en de controle van het dossier, te kunnen doen.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

De collega moet echt leren lezen.

In het verslag aan de raad namens de deputatie staat datgene wat ik daarnet heb voorgelezen uitvoerig vermeld. Ook de verantwoordingen waarom er een uitbreiding van budget wordt gevraagd.

Ik nodig u uit een taalbad te nemen en Nederlands te leren lezen.

De heer voorzitter

Gaan we stemmen?

Ik zou willen stemmen op dezelfde manier als voor punt 22 waar wij gestemd hebben over een tekst die door de commissie Cultuur geamendeerd is.

Dus nu gaan we punt 47 stemmen met de aanpassingen in het overwegende gedeelte in overleg met de heer gedeputeerde en de commissie Sociale Zaken die bevoegd is terzake. Aan het beslissende deel werden geen wijzigingen aangebracht.

Begrijpt de raad het?

Stemming

Als de goden ons gunstig zijn beginnen we morgen om 17 uur aan punt 20.

DE ZITTING IS GEHEVEN